

de VOLKSWINIE

BLAD VAN DE VLAAMS NATIONALE PARTIJ

BEHEER Maur LEMONNIERLAAN 82, BRUSSEL 1. TEL. 11.82.16

VERKRIJGBAAR BIJ ALLE DAGBLADVERKOPERS

GROOT OVERWINNINGSBAL

te Antwerpen

ZATERDAG 19 JUNI 1965

te 20 uur

Palladium Offerandestraat, Antwerpen

WAARHEEN?

(tvo) Op het ogenblik dat we dit schrijven, ziet het er naar uit dat de informatie-opdracht van de heer De Schrijver naar haar einde loopt. Wanneer dit blad verschijnt, is er wellicht reeds een formateur. Maar daarmee nog geen regering; het is weinig waarschijnlijk dat de crisis vlug zal opgelost zijn. In de eerste plaats omdat de kiezer het politieke kaartspel dan toch wel zeer grondig heeft dooreengeschud en een oplossing alles behalve gemakkelijk heeft gemaakt. In de tweede plaats omdat de toekomstige regeringspartners — wie het ook zullen zijn — er kennelijk belang bij hebben, slechts uit te pakken met hun formule zolang mogelijk na de verkiezingen, in de hoop dat het kort geheugen van veel kiezers en de vakantie-euforie hen een vrijere teugel zullen laten.

Van de informatie-opdracht van de heer De Schrijver hebben we niet zo heel veel geleerd, behalve dat ze lang heeft geduurd. Die lange duur heeft een paar oorzaken. Ten eerste - zoals we hierboven schreven - het verlangen van de drie « nationale » partijen om zo ver mogelijk van de verkiezingen weg te geraken, voor de enen weg uit de schaduw van de nederlaag en voor de anderen weg uit het al te stekend zonnetje van een overwinning die grotere problemen heeft gesteld dan verwacht. Een tweede reden zal wel zijn dat het Hof nog steeds blijft vasthouden aan zijn wens, de P.V.V. mede in de regeringsformule - driedelige of andere - te zien.

De kansen van de P.V.V. op deelneming aan de regering zijn er stellig niet groter op geworden. Er zijn wel enkele proefballonnetjes geweest, o.m. dat betreffende de koehandel met kredieten voor het vrij onderwijs in ruil voor het groen licht inzake de taalpolitiek van de P.V.V. Vanaudenhove zelf heeft echter, na weken van verstoppertje-spelen, de liberale troef uitgespeeld en dat is kennelijk een oppositie-troef. Hij verklaarde zich resoluut tegenstander van een driedelige regering en van een P.V.V.-B.S.P.-formule; aan zijn voorstel tot vorming van een P.V.V.-C.V.P.-regering verbond hij echter dergelijke demagogische voorwaarden

eens moge herhalen.

Van de C.V.P. weten we alvast, dat zij de ambitie heeft om verder te regeren. Van den Bogynants verklaarde al dadelijk na de verkiezingen dat zijn partij de sterkste was gebleven en dus aanspraak maakte op haar rechtmatige plaats in een regering. Persoonlijk zal hij daarbij wel gehoopt hebben dat de formule zou mogelijk zijn die men te Brussel reeds van den Boeyenhove had gedoopt: die kans is echter wel zeer klein geworden. Zelfs de « Libre Belgique » realiseert zich dat sinds de perskonferentie van Vanaudenhove.

De B.S.P. geeft nog steeds de indruk, niet te weten waarheen en te twijfelen tussen de macht en de voordelen van de ministerportefeuilles of een gezonde oppositiekuur. Voor een samengaan met de P.V.V. is de kans - vooral sinds de verklaring van Vanaudenhove - wel zeer klein geworden. Spaak persoonlijk heeft trouwens iedereen, die in de B.S.P. van een dergelijke formule dierf dromen, dadelijk van alle illusies beroofd.

De verwarring in de B.S.P. is inderdaad uiterst groot en de voorkeur voor een oppositiekuur staat bij velen in omgekeerde verhouding tot hun geringe kans op een ministerzetel. Bij nader toekijken echter is het toch duidelijk dat de ministrabellen in de B.S.P. het er op aan leggen, zoveel mogelijk tijd te winnen om dan - dankbaar aanvaard als deus ex machina - de « onoverkomelijke moeilijkheden » op te lossen door een voortzetting van de oude, beproefde B.S.P.-C.V.P.-formule.

Er worden al namen van eerste-ministers vooropgezet en meest van al hoort men de naam P.W. Segers. Zal de grote Antwerpse opportunist het avontuur wagen?

Boven de B.S.P.-C.V.P.-formule hangt echter als een scherp zwaard van Damokles de grondwetsherziening. De zetelaanpassing kwam er in laatste instantie vlak voor de jongste verkiezingen nog door; Wallonië wacht nu op de beloofde compensatie in de vorm van waarborgen. De twee groepen die de stuwende krachten waren achter het grondwetsakkoord - de Vlaamse christendemokraten en de Waalse sociaaldemokraten - zullen uiteindelijk wel akkoord zijn om gezamenlijk de Waalse rekening te honoreren.

de schrijver op weg naar leopoldstad
anno 1960. na het "pari congolais"
thans het "pari belge" anno 1965 ?

dat duidelijk bleek hoe hij tenslotte de oppositie viseerde. Het is trouwens erg onduidelijk, hoe de P.V.V. een regeringsopdracht zou aankunnen: de partij is ondanks haar overwinning - of wellicht juist omwille van die onverteerbare brok - meer dan ooit onderworpen aan tegenstellingen en middenpuntvliepende krachten. De staatsmanswijsheid van de gemiddelde P.V.V.-modelpolitieker beperkt zich trouwens tot het voeren van een demagogische oppositie, in de hoop dat het mirakel van 23 mei zich dan nog

KENTERING

Waarde Redactie,

23 mei zou wel eens een verkiezing kunnen geweest zijn die de kentering in de politieke structuur van dit land kan teweeg brengen.

Honderdduizenden kiezers zijn politiek in beweging gekomen.

Honderdduizenden hebben op 23 mei geen gewoonte-stem uitgebracht. Honderdduizenden zijn op zoek gegaan naar wat anders. Dat is reeds een verheugend verschijnsel. De logheid van het kiezers-korps is doorbroken.

Men moet er echter volledigheidshalve volgende bedenking aan vastknopen: er is wel geweten waartegen men was. Het bewijs daarvan zijn de duizenden stemmen die naar de PVV gegaan zijn. Deze duizenden stemmen waren nog geen positieve reflex. Zij hebben nog niet duidelijk de richting aangegeven waarvoor zij waren. Want een PVV-stem is zeker alles behalve een stellingname. Bewijs ervan de uitspraken van Kronacker, deze van het Liberaal Vlaams Verbond en de sprakeeloosheid van baas Ganzendonk, voorzitter Vanaudenhove.

Het is nu de taak van de Volksunie om, naast haar nieuwe kiezers die wel geweten hebben voor wie zij waren, de andere in beweging gekomen kiezers te doen inzien dat een Vlaamse stem slechts dan een positieve waarde kan hebben, als het een Volksunie-stem wordt.

B.H. - Erembodegem.

CHIROJEUGD

Geachte redactie,

Volgende brief werd door mij gestuurd aan de Chirojeugd te Antwerpen.

Met verwondering heb ik van U een brief ontvangen dd. 18 mei 1965, waarbij wordt gevraagd mijn

stem uit te brengen op de heer Akkermans, 2de kandidaat voor de Senaat op de CVP-lijst te Antwerpen.

Hoewel de brief « in persoonlijke naam » werd ondertekend werd hij geschreven op briefpapier van de Chirojeugd. Hoe men de zaak ook uitlegt, is het klaar dat eens te meer de Katholieke Aktie wordt misbruikt voor partijpolitieke doeleinden, wat wel zeer sterk indruist tegen de hedendaagse katholieke geesteshouding, zoals die o.m. tot uiting komt in het Concilie.

Als oud-leider, en als stichter van de Chirogroep Don Bosco te Hoboken, teken ik daartegen fel protest aan. Ikzelf sta sinds jaren in de Volksunie, een pluralistische partij, die ook op kristelijk gebied alle waarborgen biedt. Ik zou er evenwel niet aan denken persoonlijke reclame te doen maken, als Chiroleider, als 1ste kandidaat voor de provincie distrikt Ekeren. Zo denken ook de talrijke andere oud-Chiroleiders er over. Ik geef hier slechts een paar namen: Staf De Lie, 6de kandidaat Kamer Volksunie, Gerard Schonkeren, 12de kandidaat Provincie (Ekeren) Volksunie, Walter Luyten, 1ste kandidaat provincie (Lier) en anderen.

Ik kan mij bovendien niet voorstellen dat het VVKs een brief zou omzenden waarin gevraagd wordt te stemmen voor drs. Maurits Coppieters, oud-verbondslider, 1ste kandidaat Kamer (St. Nikolaas) voor de Volksunie!

Ik hoop dat er met mijn opmerkingen rekening zal gehouden worden in de toekomst: houd de Chiro en de CVP uit elkaar!

E. Slosse - Schoten.

STEUN DOOR BOEKEN

Mijne Heren,

Het onbetwistbaar succes van ons Nederlands handelsonderwijs, dat duidelijk blijkt uit de snelle groei van onze schoolbevolking is in ruime mate toe te schrijven aan de belangstelling die wij weten op te roepen voor onze verschillende beroeps- en kulturele

lessen.

Indien wij onze leergangen zo levendig en zo aantrekkelijk weten te maken is dit, voornamelijk, te danken aan de dokumenten die wij alle jaren trachten te bemachtigen.

De daadwerkelijke medewerking van de voornaamste Vlaamse fondsen en kulturele groeperingen, van de belangrijkste handelszaken, nijverheden en financiële ondernemingen, van de banken en de verzekeringsmaatschappijen, de dagbladen, de uitgeverijen en de drukkers, de openbare besturen en ministeries, de nationale en internationale instellingen, de parastatale organismen e.z.m. bezorgen ons regelmatig zeer gevarieerde en interessante gegevens.

Het zal U wellicht niet verwonderen als wij U zeggen, dat wij hier te Brussel, tal van moeilijkheden ontmoeten om onze Nederlandse dokumentatie zo rijkelijk aan te vullen als de Franse.

Daarom juist durven wij, eens te meer, 'n beroep doen op uw lezers, boeken, tijdschriften e.a. in verband met Vlaamse activiteiten te willen bezorgen.

Hermesschool - Brussel.

DE INFORMATEUR

Mijnheren,

Slechter keuze kon niet getroffen dan de aanstelling van de heer De Schrijver als informateur. Wie heeft het staatshoofd geadviseerd, deze man die reeds in twee historische periodes blijf gaf van een cynische lichtzinnigheid, tot deze vererende taak te vragen?

De man die vanuit Londen de uitroeping van de Vlaamse krachten heeft voorbereid, een aftandsklerikalisme met hand en tand heeft verdedigd, en die bij de Kongo-affaire met nonchalance en patriottische tremolos in de stem, de Kongolese weddenschap (waarvan niet hij, maar de lichtgelovige dragers van Kongolese waardepapieren de inzet betaalden) aanging en verloor, ware beter in de schaduw gebleven.

P.J. - Antwerpen

KIND MET BADWATER WEG ?

Waarde Redactie,

Alhoewel overtuigd Vlaams - Nationalist en partijganger van de Volksunie omwille van Vlaanderen eerst, sympathiseer ik zeer met de ideeënrichting van de gewraakte Vlaamse Democraten, alhoewel ik hun optreden, buiten alle personenkwetsies om, niet taktisch vind.

Het grieft mij ten zeerste dat de V.U. nu met het badwater ook het kind schijnt te willen laten verdwijnen. Tracht a.u.b. in weerwil van God - weet - wat, ook « Democraten », en misschien zelfs als zodanig toch nog bij de V.U. te krijgen.

De zwenking naar rechts mag dan nog verheugend zijn voor de Vlaams - nationalist en hun positie verstevigen. Echter, naarmate de VU kwantitatief groter wordt, zullen tegenstrijdige stellingnamen binnen de Vlaamse Beweging duidelijker aan bod te komen. En het Vlaanderen eerst wordt moeilijker. Zonder te spreken van progressief-conservatief: hoe staat het met de « Vlaamse » verbondenheid en toenadering tussen gelovigen en ongelovigen?

Zoek a.u.b. Vlamingen van alle allooi, uit de meest tegenstrijdige richtingen zelfs. En misschien vooral, neem elke vlamming zoals hij is. Hekel zijn niet - Vlaamse houding, maar waardeer vooral het kleinste greintje Vlaamsgezindheid waar het ook te vinden is. Zoek toenadering met Vlaamse CVP-ers. Vlaamse ongelovigen of, erger nog, Vlaamse Democraten. Verdedig een minimumprogramma dat hen samenhoudt: gelijkberechting voor Vlaanderen en Wallonië, met of zonder België. Tracht de Vlaamse Beweging in al haar facetten op te vangen en uit te stralen. Schimp vooral nooit op Vlamingen om andere redenen dan om hun al dan niet Vlaamse houding.

D.G.J., Gent

VERKIEZINGEN

Waarde Redactie,

Het is werkelijk stichtend de pers van de traditionele partijen onder ogen te nemen, gedurende deze langdurige regeringskrisis. In Volksgazet van 8 juni schrijft J. Van Eynde, na de mogelijke regeringsformules in de huidige omstandigheden onder het vergrootglas genomen te hebben: « de uiteenlopende stromingen in alle partijen, brengen niet enkel de mogelijkheid doch zelfs de waarschijnlijkheid mee, dat gelijk welke formule na enige tijd zal uiteenvallen, wat dan vermoedelijk nieuwe verkiezingen zou meebrengen ».

In het Volk van 11 juni gaat Schildwacht nagenoeg de zelfde weg op: « deze verkiezingen van 23 mei zijn niet de laatste verkiezingen van de geschiedenis van België. Ten hoogste over 4 jaar en wellicht veel vroeger, zullen er andere verkiezingen zijn ».

En de Gazet van Antwerpen weet te vertellen, in haar editie van 10 juni, wat de PVV betreft: « Haar kontrakt met een publiciteitsfirma stipuleert trouwens dat de campagne van volgend jaar af volop dient te herbeginnen ».

Wanneer de drie traditionele partijen er zo roerend eens over zijn dat wij een « kort Parlement » tegemoet gaan, zoals J. Van Eynde blokkeert, in het reeds vermelde artikel, moet de Volksunie zeker ook van haar kant, alles in het werk stellen gereed te zijn en zo hard mogelijk toe te slaan. Het zo machtige TV-medium mag zeker niet langer de Vlaams-nationale gedachte negeren (klemtoon op eerste of tweede lettergreep, naar keuze). Daar zal de komende maanden zeker een harde strijd geleverd worden.

H.B. - Aalst.

De redactie draagt geen verantwoordelijkheid voor de inhoud der gepubliceerde lezersbrieven. Ze behoudt zich het recht van keuze en inkorting voor. Over de lezersrubriek wordt geen briefwisseling gevoerd.

MATTHIEU'S BEDDENBEDRIJF
TURNHOUTSEBAAN 102 BORGERHOUT - TEL 35.17.83
Bijhuizen : Antwerpen Diepestr. 84-86 Tel. 31.01.18
Begijnenstr. 39-41. Tel. 33.47.24
Deurne : Calfortlei 60. Tel. 36.25.22

LET WEL

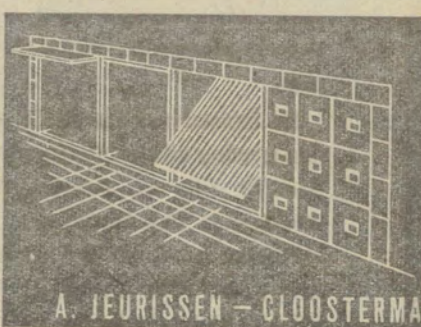
ALLE ADVERTENTIES VOOR « DE VOLKSUNIE » dienen toegestuurd aan onze PUBLICITEITSDIENST:

S. De Lie, « Papenhoek », Berendrecht Tel. (03) 73.66.59

★

Alleen de zoekertjes gaan naar het hoofdsekretariaat:

M. Lemonnierlaan 82 Brussel 1. Tel. 02/11.82.16

WENTELPOORTEN

In hout, staal, aluminium of plastic.
Standaarduitvoering of naar gewenst model.
Systemen aangepast aan de aard van het bouwwerk.
Hand- of elektrische bediening.

ZONHOVEN • TEL 132 31

A. JEURISSEN - CLOOSTERMANS & ZONEN PVBA

Vertegenwoordiger voor Antwerpen (Stad en provincie):
L. Vandevelde, St Damiaanstr 17. Wommelgem - T 03-53.67.27

WIM MAES

bericht aan zijn geacht klienteel, zijn vrienden en kennissen
zijn adreswijziging vanaf 1 juni 1965:

DIANALAAN, 10, BERCHEM - Antwerpen. - Tel.: (03) 39.69.34.

- Steeds verder ter beschikking voor alle diensten.
- Met oprechte dank aan alle Vlamingen die hem als hun verzekeringsbemiddelaar aanvaard hebben; het vertrouwen zal verder verdiend worden door steeds groeiende dienstvaardigheid.
- Stelt zijn kandidatuur bij alle Vlamingen in de provincies Antwerpen, Brabant en Oost-Vlaanderen voor alle verzekeringsvormen: Brand - Leven - Persoonlijke - Familiale - Auto - Wet - Burg. Aansprakelijkheid.
- Komt op het eerste verzoek voor:
Overname van bestaande verzekeringspolissen.
Nieuwe zaken bij huwelijk, oprichten zaak, enz.

Grote leus:
GLAZEN en MONTUREN,
Gratis voor verzekerden.
Herstellingen in eigen werkhuys.
Walter ROLAND
— Gediplomeerd Optiker —
Kerkstraat, 58 — Antwerpen
(Tel. a.u.b. op het huisnummer!)
Telefoon: 35.86.62
10 %orting op vertoon dezer.

HERMES SCHOOL

54 Zuidlaan

209-211 M. Lemonnierlaan
Tel. 11.00.33.
Brussel

★

VOLLEDIGE
SEKRETARIAAT-
KURSUS IN 2 JAAR.

★

Steno- en
daktlografie
in vier talen.
Boekhouden.
Sociale wetgeving.
Moderne talen.
Handels-
correspondentie.

★

Dag- en avondlessen.
De school waar Vlamingen
zich thuis voelen.

★

Beter en voordeliger.

GRONDWETSAKKOORD ...

In de herfst van 1963 marsjeerden 150.000 Vlamingen te Antwerpen voor « EEN FEDERAAL BELGIE IN EEN FEDERAAL EUROPA ». De Vlaamse herwordingsstrijd was daarmee duidelijk in het kader van de huidige problematiek gesteld, op een positieve wijze gericht op grondige politieke structuurhervormingen.

In zijn Kerstboodschap van 1963 bepleitte Koning Boudewijn hervorming en aanpassing van de Belgische staatsstructuur en zei : « dit vergt verbeeldingskracht en moed en een vaste wil om te slagen ».

De traditionele partijen hebben noch de verbeeldingskracht, noch de moed opgebracht het vaderland herop te bouwen. De zgn. Grondwets-hervorming moet er alleen maar toe strekken, de scheefgetrokken unitaire staat met zijn frans overwicht te bevestigen en de volksgroei van Vlaanderen politiek voor goed af te remmen. Wat in een « gespreksgroep CVP-kringen » door Prof. dr. E. Derine aldus werd geformuleerd.

« Het is duidelijk dat het hoofdprobleem van de Grondwetsherziening is geweest : het verlenen van waarborgen aan Wallonië (zie o.m. onderhandelaar Pierson voor de Brusselse B.S.P., Le Soir, 30-1-1963). Het resultaat is : men heeft tot in de kleinste bijzonderheden een welomschreven stelsel van waarborgen uitgewerkt, waardoor de gewone meerderheid wordt uitgeschakeld op een ogenblik dat de Vlamingen nog steeds de vragende partij zijn ». En verder : « In die omstandigheden mag men zeggen dat de meerderheidsgroep wordt geminoriseerd of op zijn minst niet krijgt waarop hij recht heeft.

De oude droom van Fr. Van Cauwelaert, Rubbens e.a., dat de demografische kracht en de parlementaire meerderheid van het Vlaamse volk alles zouden rechtekken en het federalisme overbodig maken, wordt daardoor volledig afgeschreven ».

Ieder Vlaming zou nu toch moeten gaan begrijpen, waarom — alle plechtige eden ten spijt! — de zetelaanpassing toch wel aan het grondwetsakkoord werd gekoppeld! Prof. Derine stelt het tenandere onomwonden vast : « De zetelaanpassing verliest elke reële betekenis. Telkens de Walen willen, stuiten wij toch op dubbele meerderheid, veto-recht en pariteit ».

Bijzonder vals klinken daarbij de patriottische liefdesverklaringen aan het unitaire België : het is voor ieder rechtsgeleerde en voor ieder politicus toch duidelijk, dat de ontworpen grendelprocedures leiden tot een gevaarlijk immobilisme en dat zij de kultuurgemeenschappen steeds tegen elkaar in het harnas jagen. Prof. Derine stipt hierbij schamper aan : « In plaats van tegemoet te komen aan de wens naar autonomie, bindt men de twee gemeenschappen als Siamese broeders aan elkaar.

Zij hebben de bevoegdheid elkaar te hinderen ».

Als wij daarbij bedenken, dat in het CVP-BSP - Grondwetsakkoord zelfs geen minimale « effectieve » Kultuuraautonomie is voorzien, en dat de « positieve » erkenning van de twee gemeenschappen naar een op te richten « Vaste kommissie » wordt verwezen, en dat het statuut — Brussel door een taalparitaire drie partijen-kommissie zal uitgewerkt

worden, dan weten wij meteen waar wij als Vlamingen staan : op een hellend vlak!

« Het is voor de Vlamingen een slecht akkoord », besluit Prof. Derine. Wij voegen er aan toe: het is ook voor Europa een slecht akkoord.

Na wereldoorlog II hebben ook in

Het is nu wel voor iedereen duidelijk, dat de eenheid van Europa slechts tot stand kan worden gebracht, wanneer bij alle partners eerbied voor het anders zijn van de anderen aanwezig is. Precies daarom is de Vlaamse Beweging, ook in haar politieke uitingen, thans opgenomen in de stroming van deze tijd.

In Wallonië hebben streekbewustzijn en streekbelangen een scherp politiek - nationaal bewustzijn ontwikkeld. In Vlaanderen leefde zulkdanig bewustzijn reeds vele decennia, maar de streek - economische gegevens en inzichten brachten ongetwijfeld nieuwe bouwstenen aan voor een socio-kultureel en politiek gemeenschapsgevoel.

Dit steeds scherper Vlaams-Waals bewustzijn, dat in België de streek-economische tendens begeleidt, zal het streven naar grotere eenheden (Europa) niet in de weg staan, op voorwaarde dat de eerstvolgende regering(en) en de leidende kringen bij hoogdringendheid geschikte politieke en economische structuren uitbouwen.

De werkzaamheden van de driepartijencommissie ter herziening van de grondwet en het CVP-BSP-grondwetsakkoord wettigen echter geen enkel optimisme. De « unitaire » staat — hoezeer ook voorbijgestreefd

panste van Vlaanderen en Wallonië in de Europese ruimte.

En nochtans zou het zinvol zijn, zowel op het kultureel, op het economisch als op het politiek vlak, de twee grote streken van België, Vlaanderen en Wallonië, als dusdanig te erkennen en te behandelen. Hun aantal inwoners en hun oppervlakte beantwoorden aan normen, die in het raam van de EEG werden vooropgezet. Het wordt de hoogste tijd dat de Belgische regering deze evidentie aanvaardt : dat de initiatieven meer en meer vrijelijk moeten kunnen genomen worden door gedecentraliseerde instellingen.

Heeft o.m. de VVB niet vruchteloos gelijverd voor een geeigende Limburgse steenkolenpolitiek? Voor splitsing van sommige Belgische economische organen? Voor « Raden » met werkelijke bevoegdheden? Inmiddels zijn de « Economische Raad voor Vlaanderen » en de « Conseil Economique Wallon » machteloze privé-instellingen gebleven, evenals de interprovinciale « Kultuurraad voor Vlaanderen ».

De scheeftrekking van het regionaal-economisch beleid ten voordele van bepaalde Waalse gewesten en ten nadele van bepaalde Vlaamse gewesten is wellicht het meest pregnante voorbeeld van de slechte unitaire oneindigheid!

... ZONDER EUROPEES PERSPEKTIEF

Vlaanderen de besten ernaar gestreefd de rechtmatige nationale ontvoeringsstrijd te plaatsen in een Europees en mondiaal federalistisch perspectief. Het volksnationalisme heeft zodoende in de kracht van het verleden een nieuwe stimulans gevonden voor een vernieuwde geestelijke en stoffelijke inzet.

en nadelig voor een waarachtige streekontwikkeling — blijft in de leidende kringen en in de traditionele partijen als een soort axioma gehandhaafd. De op gang gebrachte grondwetsherziening betekent dan ook afgrendeling, niet alleen van de Vlaamse numerieke meerderheid, maar tevens van een normale ex-

Europese expansie vergt in ieder van de 6 landen een hardnekkige regionale politiek. De grote streken dienen zich aan als ruggegraat en als evenwichtsfactor van het Verenigd Europa. De franse publicist H. Lavenir schreef in dit verband in « Le Monde » : « Ce pourrait être demain la Wallonie, la Flandre, la Catalogne et la Sicile »...

Aan deze levensechte « streken » moeten de administratieve en de politieke structuren dringend aangepast worden. Daar, er daar alléén, ligt de ware inzet en betekenis van de Grondwetsherziening, die de strak gecentraliseerde Belgische Staat moet omvormen tot een gedecentraliseerde federale staat met twee deelstaten Vlaanderen en Wallonië, met een Rijksgebied Brussel.

En wat met de kulturele integratie? Er bestaat helemaal geen tegenstelling tussen één Belgisch staatsverband, van de ene, en kulturele integraties over de staatsgrenzen heen, van de andere kant. De heel-Nederlandse kulturele integratie tussen Nederland en Vlaanderen, de heel-Franse kulturele integratie tussen Frankrijk en Wallonië (en bijzondere kultuurmaatregelen voor het Duitsprekend gedeelte van ons land) vormen ontegensprekelijk waardevolle componenten voor een Europa, dat zich verenigt in verscheidenheid ».

Het is de plicht van de Belgische regering en van het parlement op binnenlands vlak de toekomstige structuren van Europa voor te bereiden. Slechts het afleggen van francofoon imperialisme en misprijzen kan in Vlaanderen de harten openen en de wegen effenen voor een diep Europees civisme.

En daarom houden wij het bij een uitspraak van Mendès-France : « Etre libre, dans les années '60, c'est participer aux décisions »! Wat de Vlaams-nationalisten steeds hebben betoogd en nu met meer overtuiging dan ooit : federalisme, zelfbestuur.

M. Coppieters,

Volksvertegenwoordiger,
Ere-senator van de
B.V.S.E.

...Zonder Europees perspectief?...

PEPERNOTEN

open brief

aan Frans Van Mechelen
professor, C.V.P.-volksvertegenwoordiger
en voorzitter van de Bond

Mijnheer,

We houden het als aanspreektitel maar vlakweg bij-mijnheer. Dat gij professor zijt, doet hier niets terzake, als voorzitter wensen we u niet aan te schrijven en voor excellentie is het - ingevolge de langdurige bemoeiingen des heren De Schrijver - nog steeds een tikkeltje te vroeg.

Mijnheer Van Mechelen dus, we vragen u uiterst beleefd maar met een sinds 23 mei iedere dag een beetje aangescherpt ongeduld: wanneer gaan wij in de pers lezen dat gij ontslag hebt genomen als voorzitter van de Bond der Grote en Jonge Gezinnen? Dat wordt, zo menen we toch, nu helemaal dringend en de grenzen van het goed fatsoen zijn reeds al te lang en al te ver overschreden. Het spijt ons zeer te moeten zeggen dat we tot op heden zelden getuige zijn geweest van dergelijk publiek geëxhibeerd misbruik van vertrouwen: een schaamteloze strip-tease van ambitie en geldingsdrang.

We menen het thans zo kras te mogen zeggen, mijnheer, omdat we in het verleden herhaaldelijk blijk hebben gegeven van meer dan welwillendheid te uw opzichte. Het is nog geen eeuwigheid geleden dat we aan ditzelfde azerty-klaviertje een ode aan uw presidentiële eigenschappen en opvattingen ontworstelden. We voelen er trouwens niet de minste behoefte aan, om daarvan iets terug te nemen: zij zijt een hele piet met een massa kwaliteiten en onder uw voorzitterschap - mede dank zij het stelsel van federalisme-in-de-praktijk - is de Bond inderdaad uitgroeit tot een modern, levend en invloedrijk organisme.

Terugnemen hoeven we dus niets, mijnheer; spijtig genoeg echter wel bijvoegen. Want enkele weken vóór de verkiezingen bleek dat de uitbouw van dat modern, levend en invloedrijk organisme een zeer praktische en persoonlijke nevenbedoeling had: professor Frans Van Mechelen wilde een stevige lanceerbasis om met één grote sprong de hoogste sferen van de politiek te bereiken.

Kom, kom, mijnheer: iets minder dik in de verf gezet ware het met de ambitie ook nog wel gegaan. Gelijk wij het echter hebben moeten vreten, was het wel zéér grof gesneden en gezouten. Sinds jaren voert de Bond een onderhouden kampanje - terecht - voor de oprichting van een Departement van het Gezin. Die kampanje bereikte haar zorgvuldig uitgekend hoogtepunt ongeveer gelijktijdig met uw zeer onverwachte en verrassende mededeling dat gij kandidaat zoudt zijn op de C.V.P.-Kamerlijst - natuurlijk op een wiskundig-zeker verkiesbare plaats. Alle kandidaten op alle lijsten van alle partijen kregen door de goede zorgen van de door u voorgezeten Bond een pracht van een foldertje, waarin nog maar eens de nood aan een gezinsdepartement werd aangetoond.

En zie, mijnheer, hoe praktisch en overzichtelijk de dingen door U geregeld werden: samen met die eis bood zich als het ware op een gouden schaalje de kandidaat voor de nieuwe ministerportefeuille aan: professor Frans Van Mechelen persoonlijk die, via het omwegje van de hand- en spandiensten aan de C.V.P., regelrecht op zijn levensideaal afstevende. En die, om dat levensideaal te bereiken, jarenlang zijn verkiezingskampanje heeft voorbereid met de centen, de goeie wil en de geestdrift die wijzelf en anderen opgebracht hebben voor de Bond. Inderdaad (tussen haakjes gezegd) ook wij, die lid geworden zijn van de Bond niet alleen op aanraden van onze betere helft maar om redenen die we toen en thans nog van doorslaggevende principiële aard hebben geacht.

We behoren dus, mijnheer, tot de zéér grote schare van naieve, brave en toegewijde Bond-dwepers die door u feestelijk bij de neus zijn genomen en in de zak gezet. Want aan ontslag hebt gij blijkbaar niet gedacht, toen gij uit de privé-sector van de gezinszorg zijt overgestapt naar de zoveel lonender politieke sector van de algemene en vooral de eigen gezinszorg. Aan ontslag schijnt gij thans nog niet te denken en er wordt van u gezegd, dat gij een héél grote scheurmand hebt staan waarin alle protestbrieven van bij de neus geleide Bondsleden terechtkomen. Dat is - volgens u - een goedkoper en afdoender vorm van correspondentie-behandeling dan het overmaken van deze briefwisseling aan de bevoegde Bondsorganen.

Want, mijnheer, gij hebt opgehouden - moreel opgehouden - nog enige bevoegdheid te hebben in de Bond. Al wat gij te doen hebt, is binnenkort uw ministerportefeuille in uw wijde binnenzak te steken en te verdwijnen uit een vereniging die zich tot op heden uitdrukkelijk en volkomen terecht apolitiek heeft geheten.

Indien gij dat niet zoudt doen, mijnheer, dan zal de Bond het zeer tot onze spijt zonder ons moeten stellen. En dan zullen we en dan zullen tienduizenden tegenover uw Bond de houding aannemen die zich opdringt: de ontmaskering van een gekamoufleerde C.V.P.-vechtmachine.

We hopen in alle oprechtheid en uit de grond van ons hart dat het niet zover zal komen!

dio Genes.

BAUDOUIN

De Vlaamse kranten houden vast aan de hardnekkige gewoonte om onze koning Boudewijn te heten. Hijzelf weet wel beter: hij tekent bij voorkeur Baudouin en de kransen die hij in het buitenland deponeert, dragen op hun lint ook deze kurieuze fonetische verbastering van de goed-Nederlandse naam Boudewijn.

LES VOOR SPAAK

De heer Brynjulf Bull, burgemeester van Oslo, heette op het stadhuis van Noorwege's hoofdstad koning Boudewijn (pardon, Baudouin) welkom in het Nederlands en het Frans.

Wat deze Noor klaarspeelde, heeft Spaak in zijn halve eeuw staatsmansleven nog nooit voor mekaar gekregen.

Wat ons de overdenking in de pen geeft dat Spaak véél méér bull is dan Bull zelf.

STERK VERHAAL

In het «Pallietkerke» van deze week lazen we het volgende zeer sterke en treurige verhaal:

Enkele dagen geleden verongelukte een mijnwerker uit Nederbrakel in een mijn te Baudouin.

De mijndirectie vond het niet nodig de vrouw en de kinderen van de verongelukte te verwittigen. Noch de burgemeester. Noch de pastoor.

Het lijk werd in een «corbillard» gelegd en vergezeld door een verpleegster die uitsluitend Frans sprak, naar Nederbrakel gereden.

Het juiste adres werd niet gevonden door de Franstalige mademoiselle en zij dirigeerde de lijkwagen naar het kerkhof te Nederbrakel. Ondertussen was het gerucht in de gemeente rondgelopen, werd de vrouw van haar werk gehaald, kwam de pastoor aangelopen en werd het de zoon duidelijk dat hij, terwijl hij thuis voor de deur zat, de «corbillard» met het lijk van zijn vader had zien passeren.

Tenslotte geraakte de lijkwagen toch bij het huis van de verongelukte. Daar vroeg de begeleidende verpleegster aan de weduwe of ze... Frans sprak ten einde het leedwezen van de mijndirectie in ontvangst te nemen.

Mooie mijndirectie, die haar verongelukte arbeiders zonder enige eerbied laat... afvoeren. 't Is waar, 't ging maar om een Vlaamse mijnwerker.

KOEHANDELTJE ?

Hardnekkige geruchten blijven de ronde doen dat de P.V.V. aan de C.V.P. zou voorgesteld hebben, samen een regering te vormen op volgende grondslag: de C.V.P. zou véél water in haar wijn doen om het franskiljons en taalracistisch programma van de P.V.V. bij te treden en in ruil zou de P.V.V. er mede

voor zorgen dat het vrij onderwijs meer kredieten krijgt, o.a. voor de bouw van nieuwe scholen.

Deze geruchten zijn zo maar niet uit de lucht gegrepen; ook in de C.V.P.-pers wordt er ruime aandacht aan besteed. Schildwacht schreef bv. in «Het Volk» een artikel tégen deze formule.

Wat ons interesseert: welke hogere kerkelijke overheid zit achter dit voorstel dat er toe strekt, de Vlamingen nog wat rechtelozer te maken in ruil voor enkele miljoenen kredieten aan het vrij onderwijs? Welke monseigneurs hebben hun zegen gegeven aan deze koehandel en deze nieuwe ezelstamp voor het «katholieke Vlaanderen»?

HANDTEKENINGEN TE KORT

De Volksunie-effektieven in de senaat zijn zo sterk aangegroeid dat onze senaatsfractie talrijk genoeg is om aanspraak te kunnen maken op een gekoopteerd senator.

Het reglement van de senaat voorziet echter dat men, naast het vereiste aantal zetels, ook tien handtekeningen van senatoren moet hebben om er een koopatie door te krijgen. Eens te meer is dat een ondemokratische reglementsbeplanning ten bate van de grote partijen.

Vanzelfsprekend was geen enkele kleurensenator bereid, zijn handtekening onder een VU-kandidatuur te zetten. Kleurensenatoren zetten hun handtekening alléén onder een kommunistische aanvraag tot het bekomen van een nationaal lijstnummer bij de verkiezingen.

EXIT NOTHOMB

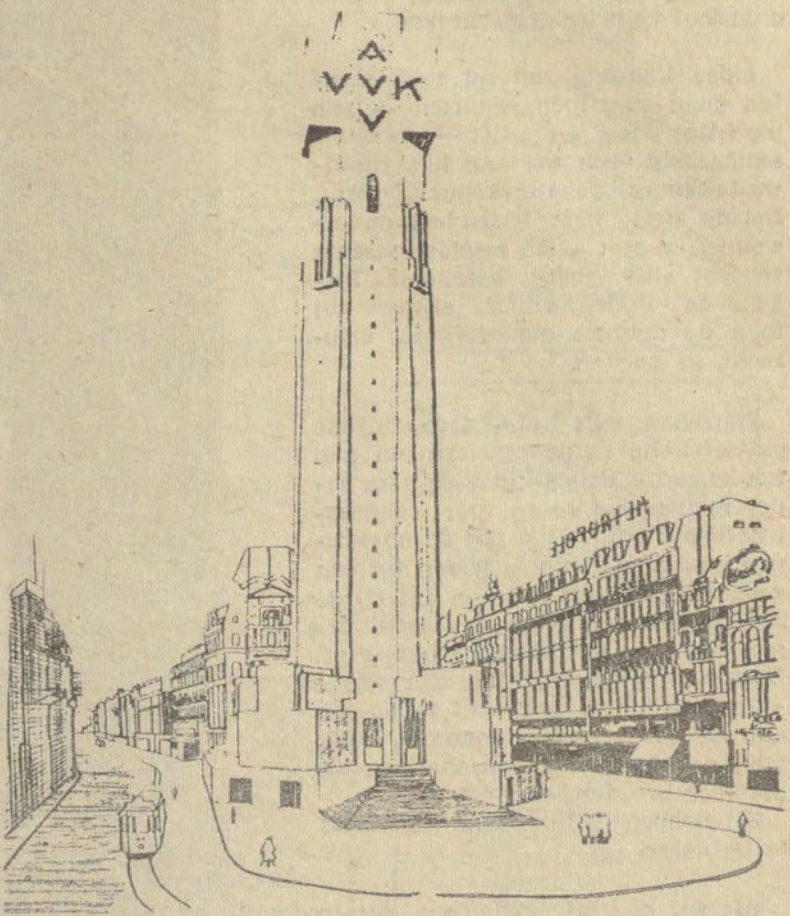
Tussen de senatoren die na de verkiezingen niet naar de hoge vergadering terugkeerden, bevindt zich ook de Luxemburgse CVP'er baron Pierre Nothomb.

Met hem verdwijnt een merkwaardig man uit de senaat. Nothomb is een man van grote cultuur, een merkwaardig auteur en dichter. Hij dweept met een «grand-Luxembourg», een Lotharingse droom die - hoe onpraktisch en onrealistisch ook - niet gespeend is van visie en van het heimwee naar een wijdere horizon dan de Belgische.

Ergens had hij, op een trouwens onefficiënte en louter sentimentele wijze, een eigenaardig zwak voor de Vlaamse beweging of althans voor sommige aspecten ervan.

Hij is een Belgisch patriot in de goede betekenis die zelfs dat begrip kan hebben, maar een tikje oubollig anno 1830. Voor Van Severen koesterde hij veel bewondering. Wij hoorden ooit een zeer bekend Vlaams - nationalist het verhaal vertellen van zijn bezoek aan Nothomb tijdens de jongste wereldoorlog. Het heeft ons (voor velen wellicht onbegrijpelijk) zwak voor de Groot-Lotharinger niet verminderd. Ondanks Nothomb's vaak verrassende karpsprongen.

Het verdwijnen van Nothomb uit de senaat is het zoveelste teken van de onverbiddelijke gelijkshakeling van het politiek personeel der kleurpartijen. De Luxemburgse baron en dichter was niet «praktisch» en evenmin «gemakkelijk».

De IJzertoren te Brussel? Deze tekening van de nieuwe IJzertoren op het «De Brouckereplein» te Brussel zou dit kunnen doen geloven. Het gaat hier slechts om een tekening waarmee beoogd wordt de afmetingen van het nieuw IJzermonument (zesmaal omvangrijker dan de oude toren) te vergelijken met die van het «De Brouckereplein». De IJzertoren in het centrum van Brussel? Wat een nachtmerrie voor de anti-vlaamse Brusselaars!

DE GROOT

De Westvlaamse C.V.P.-provincieraadsleden zijn er in geslaagd, een «schitterend» provinciaal senator te doen verkiezen: ze verenigden hun stem met die van de socialisten ten bate van de B.S.P.-er De Groot.

De Groot is een gewezen C.V.P.-er uit Houthulst, die jaren geleden naar de B.S.P. overliep. Zijn naam is verbonden aan de dynamitering van de IJzertoren.

Deze hoera-patriot, gezworen vijand van het A.V.V.-V.V.K. en weerstander in zuivere mitraillette-stijl — was waarlijk waardig om door de C.V.P. terug opgevoerd te worden!

EERSTE

KAMERZITTING

Er viel tijdens de eerste zitting van de nieuwe Kamer verleden week weinig te noteren. Behalve dan dat heel wat kamerleden onwennig de arena binnenstapten: sinds onheugelijke tijden waren er nooit zoveel nieuwelingen in de vergadering.

Er werden mopjes getapt over «les extrêmes qui se touchent»: de kommunisten zeten immers vlak bij de PVV en de Brusselse F(orce) D(e) F(rappe) naast de Volksunie... Op de uiterste linkervleugel van de B.S.P. hebben zes Waalse haantjes-vooruit samen een plaatsje gevonden (Glinne, Hurez, Terwagne, Paque, Cools en Sainte): een hoek van waaruit lawaai te verwachten is.

De jongste volksvertegenwoordiger is onze Mik Baby-lon. Normaal moest hij als dusdanig vooraan naast de voorlopige voorzitter gaan zitten, tot na de verkiezing van het nieuwe bureau. Mik kwam daarvoor echter — weerhouden door de begrafenis van wijlen ons hoofdbestuurslid André Roels — een tikje te laat.

DE EED VAN PÉRIN

Het enige intermezzo tijdens de kleurloze, met formaliteiten gevulde openingszitting was de eedaflegging van de Waalse federalist prof. Périn. Toen de M.P.W.-teoreticus de eedformule prevelde, werd hij onderbroken door een brutaal «nous n'avons rien entendu!». De onderbreker bleek de socialist Pierson te zijn, boezemvijand van Périn en fiere veroveraar van 771 voorkeurstemmen achter zijn gegarandeerd unitaire naam.

Périn deed het dan nog maar eens een tikkeltje luider over en schonk Pierson een prachtexemplaar van zijn bekende (en volgens zijn vijanden: diabolische) grimlachjes.

IN DE SENAAT

De heren van de hoge vergadering begonnen hun zit-tijd met een glimlachje omwille van een (eerste) P.V.V.-fout. De heer Harmegnies had zich al klaar gemaakt om als ouderdomsdeken de vergadering te openen en voor te zitten, toen bleek dat de P.V.V.-er Barzin zich bij het opgeven van zijn geboortedatum 10 jaar vergist had. De vergeetachtige heer Barzin zag voor het eerst het daglicht in 1891 en niet in 1901 gelijk hij het — in een bevestiging van vrouwelijke ijdelheid? — had opgegeven.

Harmegnies ruimde de voorzitterszetel en Barzin — fanatiek franskiljon — presideerde onder het motto «pour les Flamands la même chose».

Dat leverde hem het eerste incident van de zitting op. Wim Jorissen eiste met klem de voorlezing van de Brabantse verkiezingsuitslagen in het Nederlands en het Frans.

Barzin deed of hij aan die kant niet hoorde en beval, onder verder protest van Wim Jorissen: «on continue».

Tijdens die eerste senaatszitting werd het «geval» Diependaele natuurlijk druk besproken.

L.B.C.-ERS

NIET AKKOORD

Op een vergadering begin juni van de sekties Verzekeringen en Buitenlandse Handel der (christendemokratische) Landelijke Bedienden Centrale werd o.m. gehandeld over het beruchte manifest waarbij de verschillende takken van het A.C.W. vlak voor de verkiezingen politiek stelling namen ten voordele van de C.V.P.

Met overweldigende meerderheid spraken de aanwezigen zich uit tegen dit manifest.

Dat is, voor zover we weten, de eerste keer dat het felverspreide misnoegen over het manifest in Vlaamse christendemokratische kringen openlijk geuit wordt.

Dit Vlaams protest voegt zich bij de talloze uitingen van afkeuring die de Waalse christendemokraten — naar aanleiding van het A.C.V.-manifest hebben laten horen.

De opvatting dat de christendemokratische sociale organisaties vrij moeten staan van iedere partijpolitieke binding en dat christendemokraten niet noodzakelijk in één enkele alleenzallig-makende partij thuis horen, wint langzaam maar zeker veld.

VERWARDE UITLEG...

In de B.S.P. is men nog altijd niet een beetje bekomen van de pandoring van 23 mei. De katastroof is zo groot, dat men in de Volkshuizen slechts geleidelijk de ware omvang aan het ontdekken is.

Velen in de B.S.P. voelen zich geroepen om thans post factum profeet te gaan spelen. Ontelbaren steken bezwerend de wijsvinger omhoog en verklaren met omfloersde stem dat zij het «altijd al geweten hebben». En de verklaringen over de nederlaag gaan hun gang. Zij hebben alle één ding gemeenschappelijk: dat zij niets gemeenschappelijks met mekaar hebben. Demonstratie van machteloze verwarring.

De uiterst-linksen — de jongens van «Links» en «La Gauche» — schrijven alle onheil toe aan de verschuiving naar rechts van de partij «Links» van verleden week stelde dan toch één pertinente waarheid vast: nl. dat het gebrek aan Vlaamse reflexen van de BSP in Vlaanderen één der oorzaken van de nederlaag is.

...EN TEGENSpraak

De «bourgeois»-socialisten daarentegen zijn de mening

toegedaan dat het verouderd gauchisme, de geest van Quaregnon, de partij kiezers heeft doen verliezen. Zij wijzen er op dat de proleet van vandaag eigenlijk een petit-bourgeois is, iemand die niet meer te paaien is met de romantiek der rode vlaggen. «Rechtse» B.S.P.-ers bevelen een koersrichting centrum aan.

Temidden van dit verward en verwarrend nakaarten verklaarde Collard met uitgestreken poker-face «dat geen enkele partij zoveel gekongresseerd heeft dan de B.S.P. en dat geen enkele partij zich dus dicht bij haar basis bevindt dan de socialistische». Collard vergat er aan toe te voegen dat de socialistische kongressen reeds lang herleid zijn tot onderonsjes van grote en kleine bonzen, van partijbedienden en geïnteresseerden.

Dore Smets, syndikalist van het zuiverste bourgeoissoort, heeft zijn eigen uitleg: de stakingen van Renard in 1960-1961. Hij jammerde, dat die stakingen 100 miljoen per dag aan het syndikaat hebben gekost.

Bij zo'n uitgaven dreigt er inderdaad niets over te schieten voor aankoop en onderhoud van miljonairstyachten genre het bootje van Louis Major!

HET «GEVAL»
DIEPENDAELE

Het is totaal onbegrijpelijk dat er zo iets als een «geval Diependaele» kan bestaan. Wat verwijft men onze mandataris? Dat hij zijn zetel als provinciale senator van Oost-Vlaanderen zou «gekocht» hebben. Welke bewijzen heeft men daarvoor? Geen! Er werd een (moedige!) naamloze klacht bij het gerecht ingediend. En men weet, dat Diependaele in de Oostvlaamse provincieraad 12 stemmen kreeg, terwijl de V.U.-fractie er slechts 11 leden telt. Daarnaast bleek dat er slechts 14 stemmen op de P.V.V. werden uitgebracht, daar waar de liberale fractie 15 leden telt.

En dat is alles!

HET IS NIET VEEL!

Het is niet veel en in ieder geval véél te weinig voor het misbaar dat er rond gemaakt wordt. Want waar ligt hier de «corruptie»? Het is o.i. toch zeer goed denkbaar dat een P.V.V.-er (of een C.V.P.-er, ook dié mogelijkheid bestaat) zijn overvloedige stem uitgebracht voor de Volksunie, liever dan de B.S.P. een zetel te zien veroveren.

Heel het misbaar over de verkiezing in de Oostvlaamse

provincieraad is des te potstijliger en des te onverklaarbaarder, wanneer men even nagaat hoe in andere provincies werd gestemd.

In de provincie Luik stemden P.V.V.-provincieraadsleden voor een kommunist, om de B.S.P. van een zetel te beroven.

In West-Vlaanderen stemden C.V.P.-ers voor de socialist De Groot. In 1961 verloren de liberalen al hun parlementszetels in West-Vlaanderen; de liberaal Lahaye werd toen door de C.V.P. terug opgevoerd.

En klap op de vuurpijl: sinds weken reeds wordt door «Volksgazet» en «Het Laatste Nieuws» gepennetwist over de verkiezingen van provinciale senatoren in Limburg. «Volksgazet» heeft zeer pertinente dingen gezegd in verband met stemmenkoperij: zelfs de namen én de bedragen werden genoemd. Al iets gehoord van gerechtelijk onderzoek of vernietigde verkiezingen?

Het misbaar rond «het geval» Diependaele is de zure oprisping van slechte verliezers en knoeiers die roepen «houdt de dief!», omdat zij zelf heel wat te verstoppert hebben.

Het is een kleinzielige poging om in extremis de Volksunie een zetel af te pakken.

eigenlijk weten ze heel goed...

A. VAN ACKER: „Ja, ik ben een unitarist. We spreken voortdurend over Europa maken en wij die een zakdoek groot zijn, we zouden ons gaan verdelen?”

(De Standaard, 30 maart 1965)

P.H. SPAAK: „Indien ik evenveel inspanningen gedaan had om Nederlands te leren als om Engels te spreken zou ik een ander mens geweest zijn. Ik bedoel vollediger.”

„Ik ben de Vlamingen dankbaar dat zij desondanks zeer vriendelijk voor mij geweest zijn, tijdens het geheel van mijn loopbaan. Ik heb over de Vlamingen niet te klagen.”

(De Standaard, 19 maart 1965)

„...Spaak, de hypokriet.”

(Manu Ruys, De Standaard 3 en 4 april 1965)

P. VANDEN BOEYNANTS: „Unitarist? Natuurlijk ben ik dat.”

„Vader en moeder waren arme mensen. Ze zijn begin dezer eeuw naar Brussel gekomen. Uit Mechelen.”

(De Standaard, 8 april 1965)

„Je parle en tant que Bruxellois wallon...”

(Temps Nouveaux, 28 november 1964)

O. VANAUDENHOVE: Diestland houzee!

Bovenstaand «kadertje» is de getrouwe weergave van blz. 2 van de folder der Nationale Bevlagingsakktie die — naar jaarlijkse gewoonte — ook deze keer uiterst fris en geestig werd opgesteld. De folder, met alle mogelijke inlichtingen over de vlag die op 11 juli aan uw gevel hoort, kan aangevraagd worden aan Nationale Bevlagingsakktie, Waterstraat 133, St Amands-berg (Gent), telefoon: (09)51.15.83.

MASKERS AF

In deze vlug levende tijd is het wellicht onmogelijk geworden, nieuwe woorden of spreekwijzen ingang te doen vinden. En toch wachten wij met ongeduld op de taalkunstenaar die er in slagen zal de werkelijke enige prestatie van de P.V.V. uit te drukken. De Oudheid kende de god Janus met zijn twee gezichten; een « Janusgezicht » of een « Januskop » hebben was tot nu toe zowat het hoogtepunt van dubbelzinnigheid en onbetrouwbaarheid. In het Belgisch politieke leven werd nu het voorlopig wereldrekord met drie gezichten gehaald: vaag Belgisch, maar zeker anti-Vlaams in Vlaanderen, vurig patriottisch en beslist anti-Vlaams te Brussel, anti-Vlaams en federalistisch getint Belgisch in Wallonië.

En deze driekantige kop rolt in het Belgisch biljartspel mee als een gaaf-ronde biljartbal! Als ooit een van de verkozenen van de P.V.V. in geldnood zou geraken, wat uiterst onwaarschijnlijk is, kan hij met het verhaal van deze prestatie op alle markten van deze wereld een reuzefortuin maken!

Vertelt hij er nog bij dat alle ernstige mensen in dit land (want die niet ernstig zijn werden door de hoge wijsheid die ons regeert, Baudhuin premier om duidelijk te zijn, niet geraadpleegd) met deze driekantige biljartbal onverstoorbaar aan het spelen zijn gegaan, dan zijn overlijdens door lachkramp niet uitgesloten! De P.V.V. hoeft niet onmaskerd te worden: elk van haar gezichten wordt onmaskerd door de twee andere! Hoe durven deze mensen eigenlijk de verspreiding van de tweetaligheid voortstaan? Iedere Vlaming die er toe komt hun propaganda in het Nederlands en in het Frans te lezen, ontdekt hun onmogelijke driekantige kop...

De maskers die door de werkelijkheid onverbiddelijk zullen afgerukt worden, zijn die van de C.V.P. en de B.S.P. Trots spreken de C.V.P.-ers en de C.V.P.-kranten voortdurend over de Vlaamse vleugel van hun partij: achter deze « vleugel » verbergen zij echter hun beschaamde

knechtenrol binnen de partij zelf! Want de veel minder talrijke franssprekenden hebben niet enkel een theoretisch gelijke macht in het partijbestuur, zij domineren zonder meer. Daarom vonden deze knechten het ook zo vanzelfsprekend, de grens op de deur naar vrije en rechtmatige Vlaamse ontwikkeling de naam en het masker « waarborg » te geven! Zij zijn gewoonweg niets anders gewoon! Wie zichzelf wil bedriegen, moet ook de anderen bedriegen!

Nu echter komt de niet langer te ontvluchten vraag: zijn deze mensen Vlaams, volks, zichzelf getrouw? Of zullen zij openlijk, zoals zij het tot nog toe heimelijk en misschien onbewust hebben gedaan, de Belgische staatsstructuur, de vaderlandsloze Brusselse financiële machten boven alles verkiezen? Zullen ze nu openlijk bekennen: België eerst! Zal hun strijdlied worden: « De wereld mag vergaan, maar België blijft bestaan »!

In vergelijking met de beschaamde en heimelijke knechten in de C.V.P. zijn de Vlamingen in de B.S.P. openlijk en brutaal knecht en niets dan knecht. Zelfs als hij meent Vlaamsgezinde artikels te schrijven, kan de hoofdredakteur van de Volksgazet niet nalaten brutaal en onbeschaamd te proklameren dat hij natuurlijk nog altijd tot verdere toegevingen bereid is. En natuurlijk er voor zorgen zal dat die toegevingen ook gedaan worden. Lang, zeer lang ging dit alles echter verborgen achter het masker van het socialist zijn. De voorrang voor het sociale en het economische, die met veel grote woorden werd verkondigd, verheimelichte het onvolks, het onsociaal en het niet-socialistisch zijn van de partij in Vlaanderen! De eerste stappen zijn nu al gezet naar het onmaskeren: om België en de zogezegde Belgische geldmachten te redden, om de grondwet te « herzien » zal de B.S.P. met de P.V.V. praten!!! De klok begint het uur al te slaan! Het karnaval is gedaan: maskers af!

Nemrod.

TRADITIE GAAT VOORT

In de Rijkstuinbouwschool te Vilvoorde werd voor de eindexamens van A4, A3, A2 en A1 als voorzitter van de jury aangesteld de heer Haspel, een eentalig franssprekende. Op de proklamatie is er dus weer een franstalige speech, die dan zeer gebrek-kig wordt vertaald.

Denkt minister Janne dat, nu zijn rijk ten einde is, hij toch niet meer kan geïnterpelleerd worden?

Wij voegen deze taalwet-verkrachting bij de indruk-wekkende waslijst die er reeds is. Maar lang zullen die prikkende wetsverkrachtingen niet meer duren. Want ook zij bevorderen het federalisme!

VLAAMSE SPAARBOEKJES

De Belgische Arbeiders Coöperatie (Kristelijke Volksspaarkassen) heeft in haar verslag over 1964 de gemiddelden per spaarboekje en per provincie gegeven. We stellen eens te meer vast dat het de Vlaamse provincies zijn die veruit vooraan staan: West-Vlaanderen 25.992 fr.; Oost-Vlaanderen 20.395 fr.; Antwerpen 18.075 fr.; Limburg 14.659 fr. Vergelijk daarmee Luik 13.214 fr.; Henegouwen 12.415 fr. en Brabant 11.615 fr.

Het is dan ook geen romantisch gebazel, te eisen

dat Vlaamse spaargelden in Vlaanderen zouden geïnvesteerd worden!

BRUSSELSE VIADUKTEN

Ter gelegenheid van de bluf-expo 1958 werden groot-scheepse openbare werken in Brussel uitgevoerd. Men is er trouwens nog steeds mee bezig: binnenkort de semi-metro afwerken. Door werken aan het wegdek, moest thans de viadukt die van Brussel-Noord naar Koekelberg leidt tijdelijk voor het verkeer worden afgesloten. Men vreesde een onoverkomelijke verkeersopstopping. Maar wonder boven wonder was daarvan niets te merken!

Wat nog maar eens bewijst dat de miljoenen dans in het Brusselse elders nuttiger had besteed kunnen worden!

KAPITALISTEN MAKEN HET GOED

Na alle misbaar uit een zekere hoek en na de demagogische PVV-propaganda zou men kunnen denken, dat de arme groot-kapitalisten de ondergang nabij zijn. En dat alle geruchten als zou de Belgische Staat voor een groot deel geleid worden door enkele holding-beheerders, enkel achterklap en lastertaal waren.

Tot we bv. het verslag van de Bank van de Société Gé-

nérale de Belgique zagen. Daarin lezen we dat in 1964 de eigen middelen (kapitaal en reserves) verhoogd werden tot 4 miljard 500 mil-

joen. En dat de winst over het boekjaar 1964 ongeveer 650 miljoen bedroeg, ondanks alle fiskale hervormingen.

Ook de Kongokrisis schijnt niet veel nadeel te hebben berokkend, vermits de eigen middelen in 1960 slechts 2 miljard 700 miljoen beliepen. Wat dus een verhoging van bijna 2 miljard betekent voor de « slechte » periode 1960-1965!

DE MUUR DER 25 T.H.

Vroeger bekoegen de BSP-ers er zich steeds over dat ze in Vlaanderen (zonder Brussel) sedert 1925 niet meer over de muur der 30 % geraakten.

Na 1965 kunnen ze misschien beginnen te spreken van een muur lager: deze van 25 %. Vermits de BSP slechts 24,65 % der stemmen kon behalen in Vlaanderen of iets meer dan het dubbele der Volksunie!

FRANSTALIG BRAVO

John Lauwereyns, B.S.P.-volksvertegenwoordiger en schepen van onderwijs te Oostende, werd gelukkiggewend door het ultra-reaktionaire fransklonjonse weekblad « Le Courrier du Littoral », in volgende (vertaalde) bewoordingen: « Men zal zich herinneren dat de Volksunie bij de provincie een klacht had ingediend tegen het naschools Frans onderwijs te Oostende. De heer Lauwereyns heeft zijn schepenmandaat in de weegschaal geworpen om de kredieten voor dit Frans onderwijs te doen behouden ».

Nu weten de socialistische arbeiders in wiens dienst het bourgeois-knechtje Lauwereyns staat. De verstandelijke ontwikkeling van de arbeiderskinderen mag worden geremd om hen vanaf hun zevende jaar de taal aan te leren van de kapitalistische heren. Wie geen Frans kent, is volgens geniale John juist goed om « borstel en dwiel te hanteren » (zie « Voor Allen » van 8 mei jl.). Arme socialist-

tische partij die door zulke hansworsten wordt geleid!

VLAMINGENHATER

In « Het Volk » van verleden week vrijdag hekelde Schildwacht zeer terecht de houding van C.V.P.-senator Debucquoy, die in een artikel dat verscheen in « Dimanche Presse » o.m. beweerde dat de Vlamingen in dit land nu toch alles hadden gekregen wat hun hartje lustte en dat « het gevaar bestond dat de Vlamingen, die zo lang zelf het standpunt van anderen hebben moeten ondergaan, neiging zullen hebben om zich te wreken en hun standpunt aan anderen op te dringen ».

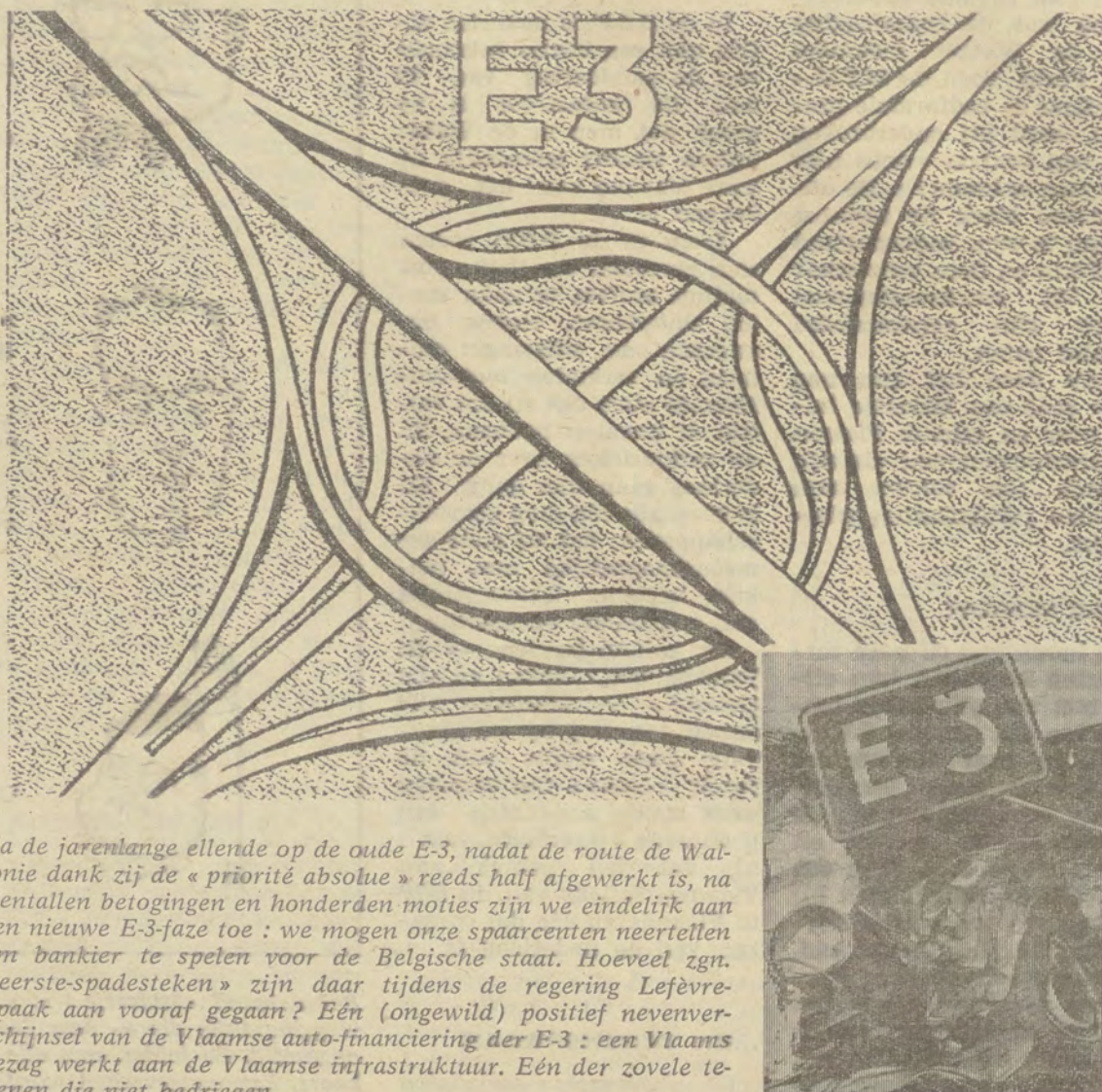
E.V.C. « vergat » echter te melden dat deze C.V.P.-senator en gekende Vlamingenhater zijn verkiezing dankt aan de Vlaamse A.C.V.-leden, bij wie zijn kandidatuur als syndikaal leider (Centrale Textiel) door de A.C.V.-leiding zeer warm werd aanbevolen.

Debucquoy werd deze keer niet rechtstreeks verkozen. Hij werd aangeduid als provinciaal senator voor Brabant, mede door de Vlaamse (?) P.V.V.- en C.V.P.-provincieraadsleden.

COPPIETERS EN B.V.S.E.

Het Aktiekomitee voor Europees Federalisme B.V.S.E. hield verleden zaterdag te Brussel haar vierde nationaal kongres onder voorzitterschap van de heer Walter Kunnen. Tijdens dit kongres werden twee nieuwe ere-senatoren der beweging aangesteld, nl. dhr F. Van Mechelen door baron Nothomb en onze volksvertegenwoordiger M. Coppieters door Ernest Claes. Er werd tevens een plechtig « in memoriam » gehouden voor twee onlangs overleden ere-senatoren der beweging, Emiel Hullebroeck en Staf Nees.

In vrij uitvoerige besluiten sprak het kongres zich uit voor een federale wereldregering en de toepassing van het federalistisch beginsel op Europees en nationaal vlak.

Na de jarenlange ellende op de oude E-3, nadat de route de Wallonie dank zij de « priorité absolue » reeds half afgewerkt is, na tientallen betogingen en honderden moties zijn we eindelijk aan een nieuwe E-3-faze toe: we mogen onze spaarcenten neertellen om bankier te spelen voor de Belgische staat. Hoeveel zgn. « eerste-spadesteken » zijn daar tijdens de regering Lefèvre-Spaak aan vooraf gegaan? Eén (ongewild) positief nevenverschijnsel van de Vlaamse auto-financiering der E-3: een Vlaams gezag werkt aan de Vlaamse infrastructuur. Eén der zovele tekenen die niet bedriegen...

VENSTER OP HET BUITENLAND

Na bijna twee maanden militaire interventie der Verenigde Staten in de burgeroorlog van het Karaïbeneiland Santo Domingo blijkt duidelijk, dat de politiek van president Johnson terzake een fiasco is geworden van een omvang, die slechts vergelijkbaar is met het fiasco van de landing in de Kubaanse Varkensbaai onder Kennedy. Eens te meer stellen de Amerikanen zich, door een onbezonnen interventie in het buitenland, bloot aan de al dan niet spontane verontwaardiging in de gehele wereld en aan de gerechtvaardigde kritiek ook van objectieve waarnemers.

DE DOMINIKAANSE KRISIS

President Johnson besliste, een strijdmacht van meer dan 30.000 «marines» naar de Dominikaanse Republiek te zenden, nadat hem door de ambassadeur der V.S. in dat land — Bennet — en door de geheime diensten was meegedeeld dat het er op aan kwam, in Santo Domingo het tot stand komen van een nieuw Castrisme en van een tweede Kuba te beletten.

De beslissing van de Amerikaanse president kan niet anders dan onbezonnen worden geheten. Weldra bleek immers dat de alarmkreten van ambassadeur Bennet en de berichten van de inlichtingsdiensten op zijn minst schromelijk overdreven waren. In gans de wereld — en niet in het minst in de V.S. zelf — brak een vloedgolf van protesten tegen het presidentieel beleid los; alhoewel de kommunisten — zowel strekking Moskou als Peking — er als de kippen bij waren om deze golf van verontwaardiging en protest te voeden en te exploiteren, zou het grondig verkeerd zijn de kritiek op de interventie dood te verven als kommunistische stemmingmakerij. In de Veiligheidsraad moesten de V.S. — met matig succes trouwens — het hoofd bieden aan de beschuldiging van agressie.

Het beterde niet, toen de V.S. een zwakke poging deden om hun ijzers uit het Dominikaanse vuur te halen door de O.A.S. (Organisatie der Amerikaanse Staten) in te schakelen. Deze organisatie — officieel een vereniging van gelijkberechtigende Noord- en Zuid-Amerikaanse staten — is tenslotte niet veel meer dan een verlengsel van het Departement van Buitenlandse Zaken der V.S. Dat bleek duidelijk, toen enkele werkelijk-demokratische Amerikaanse staten — Costa-Rica, Chili en Uruguay — de interventie in de Dominikaanse Republiek krachtig laakten.

Deze landen verheelden hun scepticisme helemaal niet toen vanwege de V.S. werd meegedeeld dat — eens te meer — de «marines» de vlag van vrijheid en democratie bij een onderdrukt volk waren gaan planten. Zij vroegen zich af, hoe een dergelijke bewering te rijmen is met het feit dat de V.S. in Centraal- en Zuid-

Amerika nooit opgehouden hebben, hun steun te verlenen aan diktatoriale regimes; Bolivia, Colombië en Peru zijn er de jongste bewijzen van.

Trouwens, de houding die de V.S. na de interventie in Santo Domingo door de feiten zelf werd opgedrongen, logenstrafte krachtig deze zoveelste «kruistocht»-bewering. Want van twee zaken één: ofwel bestond er in Santo Domingo werkelijk gevaar voor een kommunistische machtsovername, ofwel was dat gevaar louter denkbeeldig. In het eerste geval zou het een toppunt van dwaasheid zijn, te doen wat de V.S. thans in Santo Domingo trachten te doen: beide partijen — de opstandigen en de zgn. wettelijken — te verzoenen. De huidige houding der V.S. is er een sprekend bewijs voor, dat van een kommunistische machtsovername, van een nieuw Castrisme en van een tweede Kuba slechts sprake kon zijn in de verhitte fantasie van enkele op hol geslagen agenten en militairen... of in de sluwe berekening van die Amerikaanse kringen, die zijde spinnen bij een hen onderdanig regime in de Dominikaanse Republiek.

Trouwens, zelfs indien deze kommunistische dreiging werkelijk had bestaan, dan zou zij de interventie der V.S. hoogstens begrijpelijker, maar daarom nog niet goed te praten hebben gemaakt. Het gaat niet op, in de hele wereld het recht op zelfbeschikking en de niet-inmenging in de binnenlandse aangelegenheden van andere landen te prediken en terzelfdertijd een kommunistische machtsovername manu militari te gaan onderdrukken. Temeer daar deze interventie toch nog steeds een uiting zou zijn van een dubbele moraal: indien de V.S. zich geroepen achten om een «tweede» Kuba te beletten, waarom nemen zij dan nog steeds genoegen met het «eerste» Kuba?

Vandaag blijkt duidelijk dat Caamaño, tegen wiens opstand de interventie van Johnson was gericht, dierden van de Dominikaanse bevolking achter zich heeft en dat dus het vaandel der «marines» eerder geplant werd om onderdrukking dan wel om vrijheid en democratie te brengen.

Zulks is eindelijk doorgedrongen tot in Washington en het gevolg van dit ietwat late inzicht is, dat de V.S. zich in een werkelijk lachwekkende positie in Santo Domingo bevinden: nadat zij met honderdduizenden dollar getracht hadden zich een politieke zetbaas te kopen, moeten zij nu honderdduizenden dollar besteden aan het gelijktijdig onderhouden van het militair en het politiek apparaat van «loyalisten» én opstandelingen.

In de Dominikaanse crisis duikt de kernvraag van het beleid der V.S. ten overstaan van Centraal- en Zuid-Amerika opnieuw op. Deze kernvraag

handhaving is eveneens één en onverdeelbaar: geen recht op politieke ordehandhaving zonder de plicht tot sociale en economische ordening. Want het communisme is — ook en vooral in Zuid- en Centraal-Amerika — de vrucht van sociale en economische onrechtvaardigheid vooraleer het er de oorzaak kan van worden. Indien de V.S. verder blijven steun verlenen aan hen onderdanige regimes die al evenmin democratisch zijn als het Castrisme, indien de V.S. verder blijven verzaken aan een frontale aanpak van de ellende en de honger elders in hun werelddeel, indien de V.S. verder blijven dulden dat in hun naam aan een verkapt kolonialisme in Centraal- en Zuid-Amerika wordt gedaan (denk aan de United Fruit!), dan hebben de V.S. geen enkel moreel en geen enkel politiek recht op inmenging wanneer de zaken uit de hand dreigen te lopen.

Het ogenblik van de Dominikaanse crisis is daarenboven voor de V.S. wel uiterst ongunstig: de «kaskade»-taktiek t.o.v. Noord-Vietnam verheugt zich al evenmin in een gunstige pers in de wereld. De parallel ligt al te gemakkelijk voor de hand: tegenover een werkelijke of een ingebeelde kommunistische bedreiging hebben de Amerikanen voorlopig nog steeds — na twintig jaar — geen politieke en sociale oplossingen te stellen. Alleen marines en bommen.

Een der ironische karpersprongen van het toeval heeft gewild, dat Johnson op luttele maanden na zijn herverkiezing als president zich thans

sindsdien niet zo heel veel terecht gekomen en in gans Centraal- en Zuid-Amerika wordt bitter weinig gedaan om te verhelpen aan de toestanden en misbruiken die als het ware schreien om een oplossing, een al dan niet kommunistische oplossing. De orde is één en onverdeelbaar: geen politieke zonder sociale en economische orde. Het recht op orde-

verplicht voelt, een beleid te voeren dat zelfs een Goldwater in zijn verkiezingskampanje nooit had durven verdedigen. Een laat en merkwaardig antwoord op de destijds met zoveel nadruk «beslissend» genoemde keuze tussen de «goede» en de «slechte» weg..

Toon van Overstraeten

UIT DE ARCHIEVEN DER VLAAMSE BEWEGING

Na de eerste wereldoorlog begint de periode der aktivistenvervolging : verscheidene vrienden van Verschaeve gaan de gevangenis in. Verschaeve ziet zijn hoop op een verbinding tussen Frontbeweging en aktivisme teloor gaan. Weer verraadt Van Cauwelaert het Vlaamse vertrouwen... Later zou Verschaeve zeggen : « Eer onze geest het ogenblik dat het onze was erkende, is het ons ontsnapt... ».

Hij getuigt op het proces Borms. Hij spreekt op het eerste Grootnederlandse Studentencongres in 1920. In 1921 probeert België het proces der Frontbeweging te maken. Maurits Geerardijn en Adiel De Beuckelaere worden aangehouden en men vreest hetzelfde voor Verschaeve. Moet hij zijn verantwoordelijkheid opnemen en spreken over al wat er aan het front is gebeurd? Dat brengt onvermijdelijk een aantal mensen in gevaar. Verschaeve weet daarenboven, aan het voorbeeld van het proces Dosfel, dat het Belgisch gerecht geen konsideratie heeft voor volkse motieven, voor rechts- of eergevoel, voor geweten, omdat het al deze dingen mist. Hij weet dat spreken hem slechts kan ontwapenen en uitschakelen voor elke verdere strijd.

Robrecht De Smet neemt zijn zwijgen kwalijk. Carlos Van Sante, die in opdracht van de Frontbeweging (of was het van Verschaeve persoonlijk?) verbinding met de aktivisten had opgenomen en door de linies was gegaan, bleef hem nochtans trouw. Heel zijn familie had hem verloochend en toen zijn vader stierf, mocht zijn naam niet eens op de doodsbrief staan. Het was dezelfde Van Sante, Verschaeve's discipel die, Dominikaan geworden, te Nijmegen een rol speelde in de Nederlandse katholieke vernieuwing en die later naar Keulen overgeplaatst werd om er in het universiteitsmilieu aan apostolaat te doen — en die ook Verschaeve in kontakt bracht met leidende figuren uit het Derde Rijk...

In 1924 — Verschaeve is dan vijftig — barst de herrie te Leuven uit. De kerkelijke en academische overheid staat aan de zijde der Walen; een van hen, Colbacq, heeft de Vlaming Vallaey's neergeschoten. Het gevolg : Vlamingen vliegen buiten. Romsée en Beeckman eerst, daarna Lens en Christiaan, De Vlieger, Daems en Flamée. Verschaeve grijpt naar de pen en schrijft in het studentenblad « Ons Leven ».

Hij is nu in de volheid van zijn scheppingskracht en strijdbaarheid. De dood van Dosfel treft hem zeer diep : hij heeft bij het heengaan van deze « Vlaams-nationalistische heilige » zijn beste vriend verloren. Doch Dosfel's werk moet voortgezet worden. Verschaeve staat met mevrouw Dosfel en Viktor Leemans aan de wieg van « Jong Dietschland ».

Wanneer van kerkelijke zijde hoe langer hoe meer tegen het nationalisme wordt geageerd, schrijft Verschaeve « Vlaanderens Beroep ». In deze veertig bladzijden, die eindigen net « België bestaat, maar is niet », legt de nationalist Verschaeve verantwoording af voor zijn levenshouding vanuit katholiek standpunt. Ook tegen de pasgestichte K.S.A., die

door de kerkelijke overheid als Belgische strijdmachine tegen de zelfstandige Vlaamse studentenbonden gebruikt werd, neemt hij stelling. « Ze willen Kristus gebruiken als bruggetje om de Vlaamse jeugd naar België te voeren » zegt hij en hij maant de studenten aan : « als de K.S.A. politiek bedoeld is (en dat is ze) gaan wij er niet bij — en zijn we erin, dan gaan wij er weer uit ».

Het woelt en werkt inmiddels én in het nationalisme zelf én er tegen. Van Severen, vriend van Verschaeve en een van zijn discipelen, sticht het Verdinaso en Verschaeve schrijft er een spreekkoor voor. De bisschoppen veroordelen het Vlaams-nationalisme en met de « ziel van het kind » wordt de bedreigde en krakende Belgische katholieke partij gered...

Verschaeve antwoordt op de bisschoppelijke brief en parafraseert de woorden die Dosfel op zijn sterfbed uitsprak : « Bid voor een goed gezag ».

Met de dag wordt Verschaeve's gezag bij de Vlaamsbewusten groter. Kort na de oorlog heeft hij het lidmaatschap der Akademie geweigerd. Nu krijgt hij prijzen uit binnen- en buitenland, wordt gevierd te Aken en te Berlijn, moet lezingen en voordrachten houden, krijgt een eredoktoraat in Leuven en de Rembrandtprijs in Hamburg.

Hij wordt tot het levend-geworden Vlaamse woord. Naar hem luisterden de jongeren, meer dan naar welk ander gezag ook. Zijn woord was levenswet.

Omdat hij er was, geloofden wij in onszelf. Omdat hij er was, geloofden wij in de kracht, de adel, de grootheid, de toekomst van dit volk : hij was Vlaanderen. Odiel Spruytte schreef het hem : « Ik eer u dus, omdat gij zijt, omdat gij bestaat ».

In 1939 gaat Verschaeve op reis — en op bedevaart naar Onze Lieve

« Alle weggevoerde Vlamingen werden weggevoerd omdat ze Vlaming waren, geen enkele Waal omdat hij Waal was... »

Verschaeve wil geen politieke rol spelen en wijst voorstellen in die zin af. Wel wil hij steeds met al de kracht die hij bezit zich ten dienste stellen van zijn volk. Hij schrijft « Vlaanderens uur », een stellingname waarin naar zichzelf zegt ethnografie gaat vóór geografie, bloed vóór bodem.

Einde 1940 worden de kultuurraden door de Duitsers opnieuw ingericht. Verschaeve wordt voorzitter van de Nederlandse kultuurraad. Zijn bisschop, Mgr Lamiroy, keurde dit goed. Hij gaat bij Himmler de Dietse eenheid verdedigen en roept op voor de strijd tegen het bolsjevisme. In de Legioenjeugd ziet hij 't heroisch ideaal van een volksgetrouwe jeugd gekarneerd, ziet hij ook een symbool

Verschaeve (2)

Vrouw van Elmsiedeln. Hetzelfde jaar breekt de oorlog uit. De inval in België gaat gepaard met de wegvoeringen naar Frankrijk en de moord op Van Severen.

Verschaeve stond aanvankelijk in oppositie tegen de Duitse politiek en was wantrouwig tegenover het Duitse imperialisme — zoals hij trouwens gereserveerd stond tegenover elke politiek-van-de-dag. Hij kommenteerde echter de wegvoeringen :

van Europese solidariteit tegen de aanrukkende machten der vernietiging. Hij onderhield relaties met de Devlag en hoge SS-officieren komen bij hem op bezoek, maar hij spreekt ook voor de Dietse jeugdbeweging en schrijft de eed voor het Diets Eedverbond, een semigeheime Vlaams-nationale verzetsorganisatie. Studenten en intellectuelen, maar ook eenvoudige soldaten op zoek naar geestelijk houvast schrijven hem. Hij ontvangt brieven van overal : het Duits verzet tegen Hitler zoekt kontakt met hem en Rommel komt aan zijn deur kloppen. Er is niemand op dat ogenblik in Vlaanderen noch in Duitsland die over het moreel gezag van Verschaeve beschikt bij zulk een verscheidenheid van mensen en opinies.

Bij de bevrijding verlaat hij Vlaanderen en wordt in Duitsland lid van de adviesraad der Vlaamse leiding, met Borms en A. Jacob. Dan komt de ineenstorting. Hij schrijft nog als afscheid zijn « Laatste Groet aan de Oostfrontstrijders » : « Vlaamse soldaten, mijn geliefde Vlaamse jongens, nog één keer, voor de laatste keer, wil ik U begroeten, nu de toekomst voor U zo somber en dreigend is ».

Plannen die gemaakt werden om hem naar Portugal te laten evacueren, mislukken en hij belandt in het stadje Hall in Tirol, waar hij opgenomen wordt door de deken Mgr

« Frontersteologie » : in het debat tussen de hogere kerkelijke overheid en de Vlaams-nationalisten van de Frontpartij bracht Verschaeve opheldering en lijn.

Heidegger. Hij wordt er ziek maar herstelt gedeeltelijk.

Tussen is hij in België op 11 december 1946 ter dood veroordeeld bij verstek door de Krijgsraad van Brugge.

Na zijn ziekte herstelt hij langzaam schrijft en leest veel, ontvangt brieven uit Vlaanderen en van elders en voltooit zijn «Nocturnen».

Vlaanderen meldt «De Linie» dat hij overleden is in Zuid-Afrika.

Op 13 juni 1947 viert hij zijn gouden priesterjubiläum. Hij ontvangt 'n uitnodiging om naar Zuid-Afrika te komen, per vliegtuig. Daar zal voor hem gezorgd worden. Hij gaat niet, maar schrijft «Voortrekkersmonument» als laatste groet aan land en volk van zijn stam. Een Duitse uitgeverij wenst «Jezus» in vertaling uit te brengen en treedt met hem in contact. Hij valt terug ziek, wordt berecht en sterft op 8 november 1949. Bij de begrafenis zijn slechts enkele vrienden aanwezig. Zijn uitgeverster is speciaal uit Vlaanderen overgekomen. Na de mis speelt zij op het klavier het lied, waarvan Max von Schenkendorff de tekst dichtte: «Wenn allen untreu werden, so bleiben wir doch treu...».

Verschaeve was geen wijsgeer en geen teoloog in de schoolse, klassieke betekenis. Zijn levens- of wereldvisie werd — evenmin als bij Nietzsche, bij Kierkegaard of Pascal — samengevat in 'een afgerond wijsgerig systeem. Hij formuleerde zijn wijsgerige ideeën en opvattingen vaak op lapidare en apodictische wijze, zonder de demonstratieve hulpmiddelen van de logika, maar uit een subjectief-schouwend inzicht, vanuit een meesterlijke intuïtie.

Toch kan men niet beweren dat zijn levens- en wereldvisie, hoezeer ook subjectief-geformuleerd, hoezeer ook afstand-doende van de hulpmiddelen der schoolse filosofie, geen geheel zou vormen, geen vaste denklijnen vertoont met een originaliteit die zowel bij de wijsgeer en de reli-

gieuse denker als bij de politieke denker en de letterkundige navolger is.

Men kan de juistheid dezer visie betwijfelen, haar met het wantrouwen van de specialist en de wetenschapsmens benaderen, omdat de ziener voor ons een waarheid opstelt als een feitelijkheid zonder dat wij ze met de gebruikelijke objectieve maten kunnen meten en controleren.

Daarom is het dat Verschaeve wellicht slechts toegankelijk is voor diegenen die iets van zijn droom en inzicht, zijn geloof en zijn levensgevoel bezitten. Dit is geen beperking van zijn universaliteit doch slechts een toepassing van Goethe's adagium: «Wer den Dichter Soll verstehen...».

Niettemin staande de afwezigheid van een schools systeem, vormt Verschaeve's hele levensvisie, zijn wijsgerig en religieus denken zowel als zijn politiek denken, een gesloten geheel en bestaat uit een stelsel van waarheden dat volkomen sluit.

Er is een vaste, rechte lijn in zijn denken. Er is tussen dit denken en zijn voelen, tussen gedachte en hart, tussen geest en gevoel een evenwicht dat alleen door beheersende zielekracht en zielegrootheid kon bereikt worden. Wanneer Vansina eens de nadruk legde op het feit dat Verschaeve de ingeboren vrijheidzin van het kind, zijn trouw en koppigheid, zijn compromisloosheid en afwijzen van geleerde distinguo's bezat, dat Verschaeve het geloof, de hoop en de

De «Raad van Vlaanderen» met, uiterst links gezeten, Borms. Was het Verschaeve die het initiatief nam voor kontakten tussen Frontbeweging en aktivisme via overgekomen soldaten?

verband dat hij legt met het kinderlijke wezen.

Verschaeve's levensvisie vormde niet slechts een samenhangend geheel. Zij was daarenboven praktisch totaal, omdat zij op de voornaamste levensvragen antwoord gaf. Zij was tevens origineel, ook wanneer zij het kristendom en het thomisme als theologische en filosofische basis aanvaardde.

«k Roep tot U die vraag der vragen») en naar de verhouding tussen Schepper en schepping, tot de menselijke verhoudingen onderling, betekenen zij telkens weer basis en steunpunt. Liefde is bij hem de beheersende kracht in de verhouding tussen God en mens, «Deus Caritas est» omvat meer dan gelijk welke andere bepaling Verschaeve's Godsbegrip. Natuur is Gods werk en haar recht het Zij-

VERSCHAEVE'S LEVENSVISIE

liefde bezat van een kind maar ook diens zelfzekerheid, dat hij de twijfels en de verscheurdheid van de moderne mens niet kende, dan verwijzen wij ook hier weer naar Schopenhauers bepaling van het genie en het

Verschaeve onderwerpt de grote vragen des levens aan zijn onderzoek. Op het drievoudig: wat weten wij? wat zijn wij? wat moeten wij? die de kernvragen van elke wijsbegeerte zijn, antwoordt hij. Het valt daarbij echter op dat hij veel meer op de twee laatste dan op de eerste vraag zijn aandacht vestigt en dat de vragen naar het zijn en het moeten, naar de existentie en de moraal, hem veel meer interesseren dan de kennisleer. Deze existentiële bekommernis is trouwens eigen aan het thomisme. Verschaeve was gevormd in de school der scholastiek. De antwoorden die hem echter in zijn vormingsperiode op rationele wijze gegeven werden, zoekt hij te achterhalen op een andere dan rationele wijze: Hij tracht vanuit een kerngevoel, een basis-intuïtie, direkt contact te vinden met de gesluisde wereld. Dit gevoel en deze intuïtie leiden hem naar de kern en vandaar uit grijpt hij terug naar het rationeel-verworvene om het in zijn visie als bouwstenen te gebruiken. Deze grondintuïtie was reeds in het begin aanwezig, in zijn originaliteit en in zijn universaliteit. Schijnbare wijzigingen en veranderingen in de loop van de tijd raakten de kern van Verschaeve's levensopvattingen niet. Hij verwierf alleen in sommige levensgebieden een duidelijker inzicht, een groter ervaring en vond er betere uitdrukkingsmogelijkheden voor.

De oorspronkelijkheid en totaliteit van zijn visie blijkt uit zijn hele werk. In dit werk vinden wij duidelijk naar voren tredend een aantal kernideeën, formuleringen die telkens herhaald worden en die als een leitmotief zijn in de harmonie van zijn oeuvre. In de inleiding tot Verschaeve's geschriften met betrekking tot de Vlaamse beweging heeft J.L. De Meester verscheidene dezer categorieën aangeduid. Het zijn de pijlers die Verschaeve's levensbeschouwing dragen. Wij zouden ze willen herleiden tot deze drie: liefde, natuur en droom. Het is van uit deze begrippen, die bij Verschaeve veel meer omvatten dan het gewone spraakgebruik erin legt, dat hij op de gestelde vragen antwoordt. Zij zijn telkens weer het vertrekpunt: voor het antwoord op de vraag naar God (tot in zijn laatste Nocturnen: «Wie zijt Gij?

ne», «Wordt wat zijt», enz.

Hier ligt ook voor Verschaeve de richtlijn voor de maatschappelijke verhoudingen, hier vindt hij de oplossing voor het probleem van gezag en macht, staat en volk, kerk en wereld.

Tenslotte is dat, wat Verschaeve «droom» noemt, de weergans van de natuur en van de schepping in ons, de essentie van ons wezen, de individueelste en meestpersoonlijke uitloper van Gods scheppende liefde, van de geschapen natuur, van het bloed. Droom stijgt op uit het bloed, zegt hij. Nergens als in zijn rede over Rodenbachs droom heeft hij zo schitterend de verbindingslijnen aangeduid.

Verschaeve was geschoold in de intellectueelistische, realistische school van het thomisme. Intuïtief neigde hij naar Plato en Augustinus, hoezeer zijn visie ook in grote lijnen thomistisch bleef. Wellicht ware het interessant na te gaan in hoeverre zijn vriend Spruytte met zijn voorliefde voor de ideeënfilosofie van Plato en Augustinus, Verschaeve's terminologie heeft beïnvloed...

Men kan in de geschiedenis van het Vlaams-nationalisme niet voorbijgaan aan diegenen, die in de stilte van hun studeerkamer gezorgd hebben voor de nodige verdieping, de wijsgerige en ethische fundering.

Het aandeel van Verschaeve in de fundering der nationalistische principes is van groot belang geweest, om twee redenen. Belangrijk in de eerste plaats omdat hij op cruciale momenten ingreep en luid het onvervalste Vlaams-nationale woord sprak. Belangrijk ook, om de wijze waarop hij de onomstootbare waarheid en zuiverheid der nationalistische principes aantoonde.

Enkele dagen voor de jongste verkiezingen bracht de televisie een bezoek bij de gewezen C.V.P.-senator Mgr Broeckx. De man haalde herinneringen op aan vroeger en vermeldde daarbij de naam van zijn voorganger, senator pater Rutten. Het was deze senator der staatskatholieke partij die eens smalend sprak over «fronters-teologie», daarbij duidelijk doelend op Verschaeve en cs.

J.D.

(wordt vervolgt)

NA EEN OVERWINNING

De verkiezingen van 23 mei 1965 hebben een duidelijke taal gesproken: de Volksunie heeft haar stemmenaantal verdubbeld en daarmee zijn in Kamer en Senaat een groter aantal vertegenwoordigers der partij in de zetels gaan plaats nemen. Er werd flink gepropageerd, gemeetingd, geplakt en in min of meer fatsoenlijke mate aan kiespropaganda gedaan. De properheid lag beslist niet altijd, en niet het meest, aan de overzijde van de kibbelende Vlaamse muur.

Alles is nu voorbij. In 1961 was het de doorbraak, in 1965 is het een ontegensprekelijke bevestiging van een nieuw klimaat, van een nieuwe idee in de Belgische politiek.

Laten we hopen dat de tekenen zullen begrepen worden door de anderen. En ook door de Volksunie-kiezer. En door de verkozenen.

Door allen die nog geloven dat Vlaams-België anders is dan Waals-België, anders dan Brussel. Door allen voor wie Vlaanderen een stuk organisch leven is in de Belgische staat, een stuk stoffelijke welvaart, een stuk vaderlands bezit, een stuk geschiedenis, maar vooral een stuk toekomst.

Laten we nu de zegevaandels ophangen, de stoeten thuis laten, aan de huldigingen een eind maken.

De tijd voor de bezinning is aangebroken. We moeten onze overwinning gebruiken om er voordeel uit te trekken, anders dan de P.V.V. die met de hare geen weg weet. We moeten die overwinning in politiek rendement omzetten en met de inbreng woekeeren. Op een verstandige manier. Van de wijze waarop wij dat zullen doen, hangt alles af. Het mag niet meer in meetingstijl geschieden, maar met koele beredenering.

Het doel is: de bekomen winst goed beleggen, zodat men reeds over korte tijd zal waarnemen dat de Volksunie niet geleid wordt door dweperen of avonturiers, maar door mannen die in staat zijn organisatorisch en ernstig verder te bouwen. Zij hebben bewezen het in het verleden te hebben gekund, door in minder dan tien jaar de Volksunie te brengen waar zij thans is.

Het moet verder doorgaan. Zonder berekening van persoonlijk voordeel, maar gedisciplineerd, programmatisch en met veel zelfverloochening. Ook ten koste van eigen inkomen, eigen gezondheid, eigen toekomst, eigen rechtmatige ambities.

Ik zal niet beweren dat alleen in onze partij de enige Vlaamse idealisten zitten, maar om het op te nemen tegen de gevestigde machten en de verenigde krachten van de hoge pieken uit loge, bankwereld, syndikaten, hof, administratie, leger, om stroomopwaarts te varen, zonder veel hoop op promotie, decoraties, lonende bijbaantjes, is er een flinke portie moed nodig.

Onafhankelijk blijven, standvastig zijn zonder vooruitzichten op een dadelijke verandering in een voor ons ongunstig staatsbestel, de handen rein bewaren en daarbij alleen het ideaal van «Vlaanderen eerst» voor ogen houden, daarin zie ik de eerste taak van de Vlaamse gekozenen die de Volksunie naar Brussel zendt.

We maken ons geen begoochelingen en minder dan wie ook, doe ik het; het zal hard tegen hard gaan. Maar we moeten het eerlijk en op-

recht doen, vechten met overtuiging, met de scherpe wapenen van de gedachte en de humor, met zin voor methode, na overleg, op een waardige manier, met voornaamheid zelfs, maar ook met politieke moed. En desnoods kunnen inkasseren. Daarna zich rustig te slapen leggen, geen nachtmerries krijgen van teleurstelling of gekwetste eerbij. Om des anderdaags, met hetzelfde optimisme, opnieuw te beginnen.

Ik ben te oud geworden om mijn Gentse kiezers en die van heel de Volksunie appelen voor citroenen te verkopen. Ik heb geen politieke of persoonlijke ambities; voor mijn kinderen verlang ik er ook geen, zij moeten zelf hun eigen weg gaan. Overigens, wie met een Volksuniestempel op zijn identiteit rondloopt, wordt nog altijd een beetje als een stinkdier beschouwd; ik heb het in de laatste maanden meer dan ooit ondervonden.

Allen, die verkozen zijn, weten wat de Volksunie - Vlamingen van hen verwachten. Het zal geen volkomen verandering van het politieke klimaat in de Belgische Staat zijn. En het zal geen onmiddellijke verwezenlijking van al onze propagandaslogans zijn, en allermest een belofte voor of een uitdeling van goede en prettige baantjes. Maar een eerlijke strijd waar Schwung in zit.

De zeven man die vier jaar in het parlement zetelden, hebben het er goed afgebracht.

Thans komen er elf anderen bij uit nagenoeg elke Vlaamse gewest. Ik heb de eer de oudste van die achtien te zijn. Gods voorzienigheid en de politieke evolutie mogen er weldra voor zorgen dat jongeren mijn plaats innemen. Maar ik wil er toch voor instaan dat «Vlaanderen eerst» het enig doel zal zijn dat voor elkeen geldt.

Met wat middelen en met welke methode het zal geschieden, zal de gevoerde politiek, die van de anderen en de onze, uitwijzen. In afwachting dat de Volksunie de methode zal dikteren, de aanval zal berekenen, de schaakstukken zal uitzetten en op weg zal gaan in de Vlaamse aangelegenheden de toon aan te geven.

Laten we geen domme streken uithalen, maar leren wikken en wegen in de politiek en vooral groot zien.

Niet zonder zorgen om wat de toekomst van Vlaanderen inhoudt, ga ik naar het Parlement. Het zullen de zorgen van elke dag zijn. Maar als we hetzelfde willen en hetzelfde niet willen, krijgt men ons niet klein. Er zijn tekenen aan de wand die mij zeggen dat we elk op onze plaats iets duurzaam voor ons volk, in al zijn lagen en standen, kunnen verwezenlijken.

De toekomst van de Volksunie als georganiseerde partij, als vernieuwingsfactor in de verhoudingen tussen alle Vlaamse krachten in het Parlement, als Vlaamse zweep, als promotor van vruchtbare krachtmetingen in 't Brusselse opdat de hoofdstad — onze hoofdstad — niet langer de kerncentrale van het terreinverlies in Vlaanderen zou zijn, ligt voor een groot deel in de handen van de Volksunie-parlementsleden.

Die verantwoordelijkheid is groot en zwaar. Elk heeft zijn deel te dragen. Wij het onze. We beginnen aan een nieuwe taak. Het is ons diepe ernst. Heeft de Volksunie een klinkende overwinning bevochten, de eindoverwinning is voor Vlaanderen maar nauwelijks in het zicht. Elk op zijn post. Er zijn geen kleine taken in die opgave.

God zegene dat streven, behoeft ons voor onheil, schenke klaar inzicht aan wie leiding geven en doorzicht aan allen op wie de Volksunie haar vertrouwen stelt.

L. Elaut

Senator Volksunie.

VLAAMS-NATIONALISTEN IN PROVINCIALE EN GEMEENTERADEN

Na de overwinning van de Volksunie werd in onze rangen geen lichtzinnige zegeroos uitgevierd, maar kon men bij propagandisten, kaderleden en mandatarissen vaststellen dat overal aangedrongen werd op betere organisatie, meer scholing, meer uitbouw in de breedte en in de diepte. Het dulle franskiljonse en reaktionaire offensief is hieraan zeker niet vreemd. De Vlaams-nationalisten beseffen maar al te goed wat op het spel staat: het prijsgeven van de luttel veroveringen van Vlaams recht (de zetelaanpassing bleek reeds een slag in het water!).

Meer dan ooit is nu een sterk uitgebouwde Vlaams-nationale macht nodig, om het tegengewicht te vormen tegen de zegedronken franskiljons uit het Brusselse.

Ook in de gemeenten en provincies van Vlaanderen zal dit tegengewicht zijn rol spelen. Ook hier zitten onze gekozenen dikwijls geplaagd met al of niet verheimelijkte franskiljonse dreigingen. Ook hier dringt zich uitbouw en vorming op.

De Studiedienst der Volksunie bestond dan ook, het bestaande (en goed werk leverende) Vlaams-nationaal Studiecentrum voor Gemeentemandatarissen (p.a. Van Rijswijcklaan 62, Antwerpen) uit te breiden tot de provincieraadsleden, nu 35 in getal. Na de verloopperiode wordt een studiedag gepland, waarop door bevoegde personen uiteenzettingen zullen worden gegeven, waarschijnlijk over bodembeleid en financiën van gemeenten en provincies. We menen dat dit twee der belangrijkste problemen zijn waarmee onze mandatarissen geconfronteerd worden.

Het bestuur werd uitgebreid met onze vriend advocaat Jan Verniers uit Sint-Niklaas, die zeker actief zal medewerken aan de kadervorming van onze raadsleden. Ook de leden van de Kommissies voor Openbare Onderstand, die op 1 juli in functie treden, zullen opgenomen worden in het Studiecentrum. We verwijzen trouwens naar het bericht elders in dit blad.

Vaak krijgt men de indruk, wan-

neer men het nooit eindigend dienstbetoon beschouwt, dat alles draait rond bestratingkosten en rioleringen. En deze kwesties hebben zeker hun belang, niet in het minst omdat door dit dienstbetoon de Volksunie kan doordringen in alle lagen der bevolking, ook waar we anders nooit zouden kunnen hopen op belangstelling. Onze dynamische activiteit moet de mensen de ogen openen en hen de vergelijking doen trekken met de verstarde kleurpartijen, die nog slechts langs hun sociale organisaties contact krijgen met de bevolking.

Maar wij mogen als Vlaams-nationalisten nooit, op eender welk vlak we werken, vergeten dat de strijd voor een Vlaamser Vlaanderen elke dag opnieuw dient gestreden. En we willen van de gelegenheid gebruik maken om enkele konkrete suggesties te doen.

— De V.U.-mandatarissen moeten er over waken, dat elke gelegenheid wordt te baat genomen om bij ons volk het Vlaams bewustzijn aan te wakkeren. Zo zullen ze ter gelegenheid van 11 juli de bevestiging eisen der openbare gebouwen en actief mede werken bij het inrichten van een strijdbare viering.

— De tijdschriften en boeken waarop de gemeenten en provincies gebaseerd zijn, moeten nederlands-talig zijn. Hiermede sluiten we geen dokumentatie uit in een andere taal. Maar we bedoelen, dat nog vele besturen Franse bladen bekomen, wanneer er gelijkwaardige Nederlandse bestaan.

— Rechtstreekse of onrechtstreekse toelagen aan jeugd- of kultuurverenigingen moeten afhankelijk gemaakt worden van nederlandstalige statuten en het uitsluitend gebruik van het Nederlands als voertaal.

— Alle stukken betreffende private verkavelingen (plans, lastenboeken, bestekken, reclame) moeten nederlandstalig zijn. De gemeenteraden kunnen deze voorwaarde verbinden aan hun toestemming (art. 58 der wet van 29.3.1962).

— Van de beheerders der N.V. Gemeentekrediet dient geëist dat ze zouden waken op de strikte tweetaligheid te Brussel, de afschaffing der tweetaligheid in Vlaanderen (bv. te Leuven) en de invoering van taalkaders.

— Waar zulks nodig is, kunnen de besturen aandringen bij de op hun grondgebied gevestigde bedrijven, dat de sociale taalmuur zou gesloopt worden. Dat bv. alle bescheiden in de ondernemingen, ook de boekhouding, in het Nederlands zouden worden gehouden. Vanzelfsprekend dient de taalwet gevolgd, o.m. voor wat de stukken aangaat die bestemd zijn voor het personeel of de briefwisseling met openbare besturen in Vlaanderen.

— Medewerking aan «Nationale» werken, die bij elke gelegenheid de Vlamingen beledigen, moet geweigerd worden, tot ook deze franskiljonse nesten tot beter inzicht gekomen zijn.

— Wij menen ten slotte dat een bepaalde gedragslijn dient gevolgd ter gelegenheid van officiële plechtigheden. Wij hebben niets te winnen bij een agressief anti-belgicisme; het zien van een driekleurige vlag mag niet op ons werken als een rode lap op een stier. Maar zolang de toestanden in het unitaire België niet 100 % rechtvaardig zijn voor de Vlamingen, zouden onze mandatarissen zich best op de achtergrond of afzijdig houden. Desnoods kan steeds een verantwoordelijkheid van hun houding worden gegeven aan de plaatselijke overheid.

Dit waren enkele raadgevingen, enkele konkrete punten van een te volgen lijn. Een radikale lijn, die moet doorlopen tot het Vlaamse federale zelfbestuur.

Provincieraadslid
E. Slossie.

F. BONNEURE - JAN VAN DAMME - JOHAN DAISNE - GUST VERMEILLE

Bij de uitgeverij Desclée-De Brouwer verschenen zopas in de reeksen «Noorderlicht» en «Gedachten en Gedichten» verzenbundels van Gust Vermeille, Jan Van Damme en Johan Daisne en een verhaal van Fernand Bonneure.

Het verhaal «Bijvoorbeeld» van Bonneure geeft in een goede 60 blz. de ontwikkeling weer van een jonge liefde die breekt aan de onbesuisdheid der jeugd en een gebrek aan inzicht, dat tenslotte uitdraait op een gebrek aan moed. Herman en Els, de verliefden, nadien het echtpaar, stranden elk op een andere, maar toch weer aan hun psychische en fysieke constitutie beantwoordende wijze. De jongen komt terecht in een labyrint van waanvoorstellingen, het meisje moet sterven, lijdend aan bloedarmoede na een abortus provocatus.

Dit harde en onverbiddelijke verhaal rukt sprongsgewijze vooruit. Een zevental hoofdstukken voeren van het aanvankelijk samenzijn tot scheiding en ondergang. Het huwelijk is daarbij geen nieuw startpunt, maar slechts een accident op de weg naar de ontknoping.

De innerlijke gang van het verhaal vindt men ook weerspiegeld in de uiterlijke vorm. Begint het verhaal met een introductie der beide verliefden tijdens hun samenzijn, dan knapt na het derde hoofdstuk deze ineenvlechting af en lopen de draden apart. Wij volgen de man eerst, op het laatst de vrouw alleen, elk worstelend met de gevolgen van de initiale toestand. Heel even is er hier en daar nog een korte aanraking, de kortsluiting van een dun gesprek, maar verder niets meer dan het eenzame worstelen met zichzelf. Monologue intérieur van het personage wisselt af met het verhaal van de auteur in een dooreenvlechten van heden en verleden, van herinnering en moment.

Wij kenden Bonneure als dichter en essayist. Alhoewel hij reeds vroeger proza publiceerde, is dit de eerste maal dat wij hem ontmoeten als auteur van verhalend proza en wij moeten er direkt aan toevoegen dat deze ontmoeting allesbehalve onaangenaam is geweest: als prozaschrijver is Bonneure stellig veel meer dan een belofte. Dat bewijst hij met dit verhaal.

Van de drie verzenbundels lijkt me die van Johan Daisne de meest-verstaanbare, die van Jan Van Damme, de debutant, de meest-gewaagde (poëtisch gezien natuurlijk!) en die van Gust Vermeille de poëtisch sterkste, hoewel sommige gebreken die bij Daisne optreden, hier onder een andere vorm voorkomen.

Johan Daisne is een letterkundige met een verbazing-wekkende werkracht en fantasie. In de bundel «De Droom is een herinnering aan dat wat nimmer gebeurd is» worden verzen opgenomen van 1960 tot 1964. Dat Daisne een selectie gedaan heeft, beliet niet dat sommige verzen vaak op 't randje af van de poëzie, verscheidene buiten haar gebied tot op dat der rijmelarij lopen. Dit weze gezegd zonder voor het anekdotische genre dat Daisne bij voorkeur beoefent, enig misprijzen aan de dag te leggen, integendeel: dichters als du Perron en Gresshoff hebben in dit genre hun sporen verdiend, al zijn zij ook meer dan eens bezweken aan een door dit genre meegebracht gevaar van gemakkelijheid, oppervlakkigheid en rijmelarij. Waar de ontroering echter van achter het masker van de scepticus en koele observator doorklinkt, daar is Daisne de dichter zo-

als wij hem ook uit zijn prozawerk kennen: de veelzijdig-begaafde, fantastische, nogal eens slordige maar steeds originele en persoonlijke virtuoos met de taal.

De verzenbundel van Jan Van Damme «Ontegening» getuigt ontegensprekelijk van een poëtisch talent, getuigt daarenboven van beeldrijkdom en taalvermogen. Van Damme experimenteert met woord en beeld en bereikt soms verrassende effecten. Taalvaardigheid en originaliteit van het beeld scheppen echter alleen nog geen poëzie: onafscheidbaar zijn klank, beeld en gedachte voor de volledigheid der poëzie, voor de volmaaktheid van het gedicht. Zij die menen dat de «inintelligible poetry» een nieuwe vorm is, een verworvenheid dezer generatie, mogen bedenken dat bijna vijftig jaar voorbij zijn sedert de eerste pogingen en dat Max Eastman bijna dertig jaar geleden reeds vaststelde dat de dichters minder te zeggen hadden, voor een veel kleiner publiek en op een steeds minder verstaanbare wijze. Het gaat niet op maar te blijven spreken over nieuwe vormen: voor een nieuw levensgevoel: vormen die na vijftig jaar geen contact hebben kunnen scheppen tussen de dichter en zijn publiek, moeten herzien en aangepast worden. Vormen die geen toenadering doch verwijdering hebben veroorzaakt tussen de voor poëzie vatbare lezer en de dichter leiden het genre niet naar een nieuwe

bloei maar naar de ondergang.

De poëzie van Van Damme blijft, bij alle subjectiviteit, bij alle individueel-associatieve overgangen, toch nog binnen de grenzen van een bepaalde penetratiemogelijkheid. Vermelden wij eveneens, dat de bundel in 1964 onderscheiden werd met de prijs voor poëzie der provincie West-Vlaanderen.

Ook de bundel «Poëzie en Gedicht» van Gust Vermeille werd bekroond met de driejaarlijkse poëzieprijs der provincie West-Vlaanderen. Dit is Vermeille's vierde bundel en de dichter heeft zich een eigen poëtische stijl weten eigen te maken. Hij staat als het ware halverwegen tussen Van Damme en Daisne: zijn vers is jong en lenig, modern en fris, met een sterk ritme, overspringend van gedachte naar gedachte, van waarneming naar waarneming, en zo de totaliteit van het gedicht scheppend,

van begin tot einde rond de anekdotische kern gebouwd ofwel uit anekdotische bouwstenen — soms één regel slechts, soms één of meer strofen — de totaalindruk teweebrengend.

Wat ons bij Vermeille nog het meest verheugd en wat ons bijna herademmen doet, na de lektuur van zoveel moderne poëzie, is de wijze waarop het opgenomen, de in hem verwerkte objectieve wereld (natuur, mens, dier, zee, stad, seizoen) weergegeven wordt. Zijn plastisch vermogen hoeft geen gebruik te maken van neologismen, van lukraak aaneengeflanst, opeenbotsende woordverbindingen die de lezer misschien bij een eerste ontmoeting verrassen maar die op het laatst zo versleten geraken als de meest-versleten gemeenplaatsen en die iedereen met een beetje fantasie als een gezelschapsspelletje kan beoefenen...

Fernand Bonneure:

«Bijvoorbeeld», 68 blz., 69 fr.

Jan Van Damme:

«Ontegening», 56 blz., 66 fr.

Johan Daisne:

«De Droom is een herinnering aan dat wat nimmer gebeurd is...», 88 blz., 75 fr.

Gust Vermeille:

«Poëzie en Gedicht», 48 blz., 60 fr. Uitgev. Desclée-De Brouwer, Brugge.

VLAAMSE BEWEGING

Voor denkers een gewichtig spel,

voor de tamboer een brood,

voor zakenlui een waterbel

en voor wie eerlijk durft,

van elk gericht ontbloot,

geschuwd door eigen volk als schurft:

de cel,

de ballingschap,

de dood.

Roni Ranke.

RONI RANKE:

VADERLANDSE GEDICHTEN

Bij de uitgeverij Oranje te Sint-Baafs-Vijve verscheen onlangs de dichtbundel «Vaderlandse Gedichten» van Roni Ranke — een eersteling, naar we menen, van een jong auteur. De titel van de bundel en de opdracht die er vooraan in prijkt («Niet voor de Ieren, niet voor Basken en Bretoenen, niet voor Mau-Mau's of andere vreemde rebellen, maar voor onze eigen vrijheidsstrijders») zeggen duidelijk, welk het groot inspiratie-thema van deze bundel is: de Vlaamse beweging, de strijd van het Vlaamse volk naar ontvoogding en vrijheid.

De 25 gedichten van deze bundel liggen niet alle op hetzelfde peil: er zijn sobere, gebalde, uitgepuurde en gave verzen bij — er is ook af en toe wat maakwerk. In zijn geheel getuigt de bundel echter voor het onvervalst dichterschap van Roni Ranke die — herademend in de «eigentijdse» poëzie! — het houdt bij een klarsiek maar schoonvloeiend ritme en die de voorkeur geeft

aan een ietwat barok maar begrijpelijk beeld boven het woordgestamel van de would-be-modernen.

In de beste gedichten van deze bundel laat Roni Ranke op een oud thema een ontegensprekelijk eigen en origineel geluid horen. Elders hoort men een late echo van de «Noodhoorn». In de rij van dichters die beziel werden door de strijd van het Vlaamse volk neemt Roni Ranke echter nu reeds zijn eigen plaats in. Het getuigt voor de algemeen-menselijke en tijdloze motieven der Vlaamse beweging dat zij doorheen haar ganse geschiedenis dichters gevonden heeft om haar te bezingen.

De lay-out van de dichtbundel is van R. Witdouch; kunstschilder Renaat Saey zorgde voor een passende band en sprekende illustratie.

Deze dichtbundel — die we sterk aanbevelen niet alleen om zijn ideële, maar tevens om zijn poëtische inhoud — is te verkrijgen mits betaling van 50 fr. bij dhr Roni Ranke, Kwaadham 19, Gent.

PERSSPIEGEL

De kranten raken zo wat uitgepraat. Men kan niet elke dag in ellenlange beschouwingen blijven gissen hoe de regeringsformatie er nu wel zal uitzien of met tremolos in de pen eisen « dat de PVV klare wijn zou schenken ». Naebbing rond het geval Kronacker. De Socialistische partijbijeenkomst van het weekeinde en verder enkele stellingen van bladen die de 23-mei uitslagen in een meestal eigenaardige vorm interpreteren.

De Weekbode

Dit Westvlaams weekblad bracht op zijn eerste pagina een ontroerend « in memoriam » bij het smartelijk overlijden van ons hoofdbetuurlied André Roels.

« De strijder André Roels werd bij verrassing overvallen. Voor één keer heeft hij zich niet kunnen te weer stellen met de hardnekkigheid hem eigen. Voor één keer heeft hij het onderspit gedolven. En nochtans, de laatste tijd was hij aan overwinningen gewoon geworden: gekozen met een groot aantal voorkeurstemmen bij de gemeenteraadsverkiezingen van oktober 1.1.; gekozen tijdens de laatste bestuursverkiezingen van het NCMV; gekozen als plaatsvervangend volksvertegenwoordiger op de lijst van de Volksunie.

André Roels was een van die mannen die liever trekken dan op de kar te gaan zitten. Als beheerder van een vlasbedrijf en als zakenman had hij al voldoende werk om er een doorsnee-mens onder te bedelen; maar juist die mannen die het werken gewoon zijn, vindt men aan het hoofd van het verenigingsleven. »

Gazet van Antwerpen

Onderstreept in verband met de BSP-bijeenkomst hoe het weeral naar Waalse kant is dat de BSP-leiding de elektorale oren laat hangen. Wij vinden het charmant dat de Gazet nu ook al dreigt met de Volksunie. Voor een goed verstaander kan aangevuld worden: « Volgende keer nog meer Volksuniestemmen en dan wordt ook de Vlaamse stem aanhoord in de BSP. »

« Als men de BSP-voorzitter goed interpreteert, dan eist hij dat een regeringsakkoord inhoudt dat men het op voorhand eens is over de grondwetsherziening. Maar dit schijnt n'et noodzakelijk te impliceren dat de tekst van de Rondetafelconferentie tot de laatste komma moet gelden en dat geen speelruimte zou zijn voor aanpassingen en overleg. Indien dit juist is dan is dat belist een nieuw en positief element. »

Wat opvalt in het socialistisch gewetensonderzoek is anderzijds dat men wel meer aandacht schijnt besteed te hebben aan de BSP-verliezen in Wallonië en minder aan die in Vlaanderen.

Zo is er heel wat gezegd over het kwalijk effect van de taalwetten... bij de franssprekenden, alsof de Vlaamse BSP niet ook kwetsbaar ware geweest langs de kant van de Volksunie. »

de rode vaan

« D »-kurstijfjesschrijver van de Rode Vaan snijdt deze week een pond vlees uit de blauwe baronnenpels van Herr Kronacker. Hij situeert de kletsmaaijor in zijn partij en in het kader van de Vlaamse landouwen. Hij doet dit op een geestige manier.

« De PVV beleeft nu dagen, waarin ze zichzelf bekennen moet dat ze met haar sukses van 23 mei eigenlijk niet zo best weet wat nu precies aan te vangen. PVV-Vlaamingen, PVV-Walen, PVV-Brusselaars, het verdedigt in naam van één en dezelfde heilige principes allemaal net het tegenovergestelde. Met het blauwe vaandel in top wil Frans Grootjans de Walen te lijf, wil Jeunehomme de Vlaamingen met leeuwenhuid en haar opvreten, wil Van Offelen de Brusselse randgemeenten opsorpen tot en met Wuustwezel en Malmédy. Wil Vanandenhove zijn zegedronken kampers uit mekaar houden, dan zou hij er misschien niet eens zo dom aan doen, te beginnen met de invoering van het federalisme... in de PVV. Eerlijk gezegd, dat zien we nog niet van vandaag op morgen gebeuren.

Maar of de PVV weet, wat ze met haar kletsgrage volksvertegenwoordigers moet aanvangen, lijkt ons ook al een open vraag. Precies, we bedoelen dat interview met de

« Solr », waarin baron Kronacker superieur de staf brak over de taalweten, en het zonde en jammer vond dat er nu zo iets bestaat als nederlandstalig onderwijs in de cultureel ietwat achterlijke landerijen ten noorden van Brussel.

Baron Kronacker is namelijk een franskiljon. En wanneer we zeggen franskiljon, dan bedoelen we franskiljon. Hij is er als het ware het gepatenteerde standaardmodel van. Als volksvertegenwoordiger van het Vlaamse arrondissement Leuven — en als de trotse bezitter van een boerenbrood van een villa ergens boven Antwerpen — is hij in staat een paar woorden «Vloems» te broebelen.

Dat vindt hij het maximum van wat men hem vragen kan. »

Grenzen Open

Is een simpatisch maandblad uit Overmaas, degelijk verzorgd, maar dat in moeilijke omstandigheden zijn strijd voor Overmaas en de Plat-Dietse streek voert. Verontrust door de fransdolle verklaringen van de PVV-baron Kronacker vragen ze het Vlaamse « moederland » hen niet in de steek te laten. Tegen onze gewoonten in doen we hier dan ook een oproep tot de Vlaamingen zich te abonneren op dit degelijk blad: BVOB Hasseltse straat 41, Tongeren. PCR 5338.48.

« Sommige geografisch-Vlaamse politici lijken thans te bezwijken onder dat Waals gezeur en gehuil. Omer Van Audenhove (PVV voorzitter), de man die in zijn jeugdjaren l'd was van de beruchte « Jeunesse Nationale » en de Vlaamse St Jan Berchmansstoet van 1930 in Diest hielp uitjoven, spreekt reeds van Luik « de Voer cadeau te doen ». Wel zullen de Voerfranskiljons, na de laatste verkiezingsuitslagen geen viktorie kraaien. Een eerste vergelijking met de uitslagen van gemeenteraadsverkiezingen van 1964 toont duidelijk aan dat ze verscheidene tientallen stemmen (de Voer heeft maar 'n 2000 kiezers) achteruit boerden.

Meer dan ooit is het een plicht van alle

eerlijke mensen op ons Nederlandstalig grondgebied waakzaam en ééndrachtig te zijn. De Voer terug aan Luik geven zou zijn. De Voer terug aan Luik geven zou Vlaamse volk, een dolksteek in het hart van de velen (van welke politieke strekking ook) die zich moedig hebben ingezet voor de overheveling van « de Voer naar ons Nederlands taalgebied », een begin van nieuwe enorme brutaliteiten en plagerijen van de Luiker-Walen en hun Voer-satellieten tegenover onze vrienden in de Voer, die zich moedige Limburgers hebben getoond. »

Het Volk

In haar waanzinnige zelfverminkingsmanie blijft het Volk de grendelgrondwet, basis voor verdere coalitie met de Waalse BSP, aanprezen. Zij laat een zogezegd « hoogstaand en ervaringrijk » Vlaming die ondertekent als D-Brussel nogmaals de Volksunie te lijf gaan omdat wij weigeren dit verminkingsspelletje mee te spelen.

« Maar de PVV vertegenwoordigt bijwijlen met 50 t.h. de Brusselse bevolking en zij wil de positie van Brussel dusdanig uitbouwen, dat deze stad op de Vlaams-Waalse verhoudingen kan blijven doorwegen door een feitelijk federalisme met drie.

Daarbij komt ook nog dat, ook uit partijpolitiek oogpunt, Brussel bij uitstek de machtspositie (financieel, politiek en administratief, zie de burgemeesters!) van de PVV is.

Daarom mag de Vlaamse CVP — met of zonder en desnoods tegen de Volksunie — in geen geval door de knieën gaan op het stuk van de speciale waarborgen en meerderheden vervat in art. 3 bis.

Of denkt de Volksunie dat het door haar gedroomd federalisme zo maar uit de hemel zal komen vallen?

Die ervaringrijke Vlaming zouden we een betere oplossing en beveiliging van het Vlaams belang kunnen voorstellen. Van af de dag dat de Vlaamse CVP zich radikaal gaat gedragen als de politieke meerderheid van Vlaanderen onder het beginsel «Vlaanderen eerst» dan kan geen enkele Belgische regering nog iets ondernemen tegen de Vlaamingen, al bestond die regering uitsluitend uit Brusselse PVV-ers. Dat is alleen dan maar het woord van Frans Van Cauwelaert omzetten in daad: « Als ik ooit te kiezen heb tussen Vlaanderen en België, zo waar ik leef ik zal Vlaanderen kiezen. »

DE NIEUWE GIDS

Is al iets eerlijker en gaat de oorzaak voor de nederlaag in eigen rangen zoeken. In een taaltje dat als negatief zou bestempeld worden moest het uit onze pen komen.

« De CVP die, splits een voortreffelijk programma, in een gezapig burgelijk standennobilisme is vervallen, waar enkele standenpotentaaten, zo nationaal als regionaal, en sprekend zogezegd namens gans hun stand, over alle personen en acties beslissen op een wijze dat elk werkelijk CVP-leven wordt gedood. Niet alleen bezorgt men aldus een heterogeen politiek personeel dat niet anders dan standgericht en politiek ongeschold is, maar men doot meteen elk

IN MEMORIAM

DESIRE DE MEDTS

Te Zele ontviel ons een van onze trouwste leden: de heer Desiré De Medts, beheerder van de fabrieken « Star » die hij gesticht had. Buiten zijn werkzaamheden in de fabrieken, was de heer De Medts ook zeer bedrijvig op het gebied van de sport en dan vooral in de basketbal-sport. Hij was onder meer stichter van een basketbalploeg die verschillende jaren achtereenvolgende kampioen werd, ook voorzitter van een kaatsclub en lid van het groepcomité van de basketbal-sport te Gent. Als lid en als steunpilaar was hij ook actief in alle mogelijke verenigingen te Zele en omgeving. Werkzaam tot op het laatste, werd deze actieve man gevelld door een hartaderbreuk op 72-jarige leeftijd. De Volksunie verliest in hem een getrouwe vriend en een harde werker. Wij bieden de familie De Medts en alle medewerkers onze blijken van oprechte deelneming aan in het verlies dat hen heeft getroffen.

idealisme en stoot de jeugd af die in andere wel politiek gerichte formaties haar heil gaat zoeken. »

Raak

Het maandblad van de KWB geeft nog nabeschouwingen over de verkiezingen. Hun « ruk naar rechts »-uitleg volstaat o.i. niet. Zij zien het te veel in oude tegenstellingen. De begrippen links en rechts, niet alleen ideologisch maar ook sociaal dekken niet meer de oude opvattingen hierover. Heel wat sociaalvoelende en vooruitsprekende mensen met een sterk ontwikkeld gemeenschaps- en rechtvaardigheidsgevoel stemden b.v. anti-sindicalistisch omwille van de bonzendiktatuur en bureaucratie waarin CVP- en BSP verzeild zijn.

Ook de vooruitgang van de Volksunie is mede door deze « ruk naar rechts » te verklaren. Ook al is hoofddoel nummer één van de Volksunie de aandacht te vestigen op de Vlaamse achterstand, toch hebben in felte — gezien de wijze van voorstellen en het soort kandidaten — een reeks middenstanders en boeren Volksunie gestemd uit overwegende motieven van sociale reactie. Dit is vooral duidelijk in West-Vlaanderen, waar de PVV niet die doorbraak kende zoals overal elders (slechts 20 %; elders van 30 tot 100 %). Het was dan ook niet door een « vloed van stemmen » maar door de bepalingen van de kieswet (kworum) dat de PVV in West-Vlaanderen nu 3 kamerzetels veroverd en in 1961 geen enkele.

Het opvallend gebrek aan succes bij het Vlaams Democratisch Front te Brussel onderstreept verder deze « ruk naar rechts ».

Walter Luyten.

LEEUEWENVLAGGEN !

Sterk verminderde prijzen der leeuwenvlaggen.

Dit om iedereen in de gelegenheid te stellen een leeuwenvlag aan te kopen.

De standaard-leeuwenvlag is geen handelsobject, maar een propagandaobject.

1. bedrukte katoenen vlag,	140 x 140 cm.	185.-fr.
2. bedrukte katoenen vlag,	160 x 160 cm.	195.-fr.
3. wollen katoenen vlag,	150 x 150 cm.	375.-fr.

De vlaggen zijn van zeer goede kwaliteit, krimpvrij, kleurvast, mooie tekening, zorgvuldige afwerking: trouwens, pas betalen na ontvangst.

■
Naar keuze: mastvlag of raamvlag.

■
Zending: vrachtvrij huis.

■
Prijzen voor grotere- of nylonvlaggen, franjes enz. op aanvraag.

■
Vlaamse organisaties en propagandisten ontvangen een korting van 25 fr. voor elke verkochte vlag: deze 25-fr. zijn bestemd uitsluitend tot dekking der propagandaonkosten.

Aan elk huis door 'n Vlaming bewoond: de leeuwenvlag! Vlaanderen eerst!

Met vriendelijke groet,

LEVET SCONE, p.v.b.a.

Antwerpen, Torfbrug, 8

Telefoon: 32.65.31. Postrek. Nr 1429.71.

Op doorreis in Duitsland.

Uw overnachting langs de autostrade

Hotel « COOLMAN »
Kaisersplatz
Karlsruhe.
(Vlaamse eigenaars).

UW VAKANTIE
IN HET ZWARTE WOUD.

Volledig pension met goede burgerkeuken, 13 mark daags juli - aug., andere maanden 12 DM.

GASTHUIS ROSSLE
7531 Hohenwart/Pforzheim

Inlichtingen tel. 015/61030 na 19 u.

Wij vragen namens BELAP A.G. Bazel, Zwitserland voor organisatie en verkoop van zijn elektrisch werkend afzuigfilterapparaat (verschillende modellen) voor verontreinigde lucht in toilet en keuken, een zelfstandige dealer in één der provincies Oost-Vlaanderen, Brabant, Limburg, Zij, die iets weten op te bouwen met een zeer aantrekkelijk artikel en kunnen beschikken over ± 75.000 fr. (aankoop eerste voorraad) gelieven te schrijven naar De Buck-Van der Paal, Grote Steenweg, 481 Berchem-Antwerpen. (Invoorders).

ANTWERPEN

BERCHEM

Dank.

De Volksunie is de partij, niet van woorden maar van daden. Het bestuur van de afdeling Berchem had op zaterdag 12 juni i.l. als dank voor de medewerking, de medewerkers van de verkiezingskampagne uitgenodigd voor een gezellig samenzijn in het restaurant « Het Paviljoentje » te Doel.

Aan een vijftigtal personen werd in het kader van onze enig mooie Schelde een gratis avondmaal aangeboden.

Wij danken nogmaals onze medewerkers en blijven op hen rekenen voor de toekomst.

Werftocht.

Zondag 20 juni 1965.

Kolportage te Berchem, met medewerking van de muziekkapel van de VUM.

Bijeenkomst te 10 uur Van Hombeekplein.

DEURNE

Ledenvergadering.

Op 21 juni 1965 om 20 uur 30 houdt de Volksunie Deurne haar maandelijkse ledenvergadering in het lokaal « Plaza », hoek Calliortleij en De Montreistraat te Deurne (C).

Dagorde : 1. Bespreking van de verkiezingsuitslagen (in het bijzonder deze van de gemeente Deurne); 2. Onteigeningsplan te Deurne; 3. In te nemen standpunt van onze gemeenteraadsleden in de gemeenteraad; 4. Uitbreiding van het bestuur.

Werking.

De afdeling zal tot einde augustus een welverdiende rust nemen. We hebben ongeveer 10 maanden kiesstrijd achter de rug. Begonnen op 11 augustus 1964 (voor de gemeenteverkiezingen), hebben onze propagandisten praktisch ononderbroken strijd gevoerd en dit tot op 23 mei 1965.

Vanaf de maand september zal de werking hervat worden. De afdeling zal gereorganiseerd worden om het hoofd te kunnen bieden aan de zeer snelle aangroei. Deze reorganisatie zal binnen enkele maanden doorgevoerd worden.

Trefpunt.

Personen die ons plaatselijk blad « Trefpunt » niet regelmatig ontvangen worden verzocht dit mede te delen aan het sekretariaat : Hilven, Gen. Slingenerlaan 117, Deurne (C).

Dit blad wordt maandelijks verspreid onder alle leden. Om de twee maanden ontvangen alle aangestoten huisgezinnen (simpatisanten) dit blad. Dit betekent dat om de twee maanden meer dan 1.000 huisgezinnen te Deurne ons blad dienen te ontvangen.

Wij vragen dan ook aan onze simpatisanten ons te helpen bij het voeren van onze propaganda. Werp het blad niet weg na het

gelezen te hebben maar geef het verder aan vrienden en kennissen of werp het in uw straat ergens in een bus.

Verkiezingsuitslag te Deurne.

Nogmaals werd bewezen dat een goede werking en stevige organisatie de basis zijn voor een grote vooruitgang. De resultaten te Deurne, rode burcht waar de socialistische meerderheid 30 jaar de macht in handen hebben, overtreffen deze van de meeste andere gemeenten van het arrondissement.

Wij geven hier de resultaten sinds 1958 (provincie en gemeenteverkiezing).

1958 : 4,0 % — 1961 : 7,4 % — 1964 : 13,0 % — 1965 : 15,7 %.

Daar waar de stijging van het arrondissement Antwerpen 6,7 % der stemmen bedraagt, verhoogt de gemeente Deurne met 7,8 % tegenover 1961. En dat in een gemeente waar de tegenstand zo groot was!

KAPellen

Zondag aanstaande 20 juni kolporteren wij te Kapellen. Iedereen is op post op het gewone uur, op de afgesproken plaats.

De Vlaamse ziekenkas kent al succes te Kapellen. Sluit aan! U kunt U aangeven bij W. Lenaert, Bevrijdingslei 29, Kapellen.

BRABANT

HALLE-LENNIK

Tegenover het vereende offensief van de kleurpartijen en de Vlaamse scheurlijst met een Hals kandidaat, hield de Volksunie in het distrikt Halle-Lennik niet alleen prachtig stand, doch boekte zij bovendien nog een lichte stemmenwinst.

Onze plaatselijke kandidaten brachten het er bijzonder eervol van af : op de kamerlijst kwam lic. Roger De Geeter, voor zijn politiek debuut, tot 666 voorkeurstemmen, Fons Van Hassel uit Pepingen behaalde op de 19de plaats 87 stemmen (44 in 1961) en Gustaaf De Doncker, ons Gooikse gemeenteraadslid, op de 29ste plaats 279. De Halse kandidaat van de « Vlaamse Democraten » moest zich met een 40-tal stemmen tevreden stellen.

Voor de provincieraad werden nog betere resultaten geboekt vermits een percentage van 6,83 t. h. werd in de wacht gesleept. Naast 1598 lijststemmen kregen onze kandidaten ieder het volgende aantal naamstemmen : Gustaaf De Doncker 1286; Roger De Geeter 715; Vital Bastaerts 361; Alfons Van Hassel 107 en de nieuwbakken Elingenaar Piet Vranken 82.

Gustaaf De Doncker werd verkozen ten nadele van ex-schepen en nu ook ex-provincieraadslid P. Pêtre (CVP). Te Halle zal de nederlaag van deze laatste wellicht enkel door het laatste handjevol

franskijons worden betreurd dat eens te meer de kous op de kop heeft gekregen.

HALLE

Bij de Vlaamsgezinden te Halle ontstond grote beroering omdat het stadsbestuur, voor het eerst sinds 15 jaar, heeft nagelaten met de Vlaamse Leeuw te vlaggen bij gelegenheid van de carnaval- en pinksterfeesten. Burgemeester De Grève zou volgens de kranten zelfs verklaard hebben dat « die vlag » niet meer zou worden uitgehangen zolang hij leeft.

De Volksunie-Halle heeft in dit verband de onderstaande protestmotie aan het schepencollege gericht :

« De Volksunie, afd. Halle, in haar bestuursvergadering van 11 juni 1965 : stelt, met verbazing vast dat het huidige stadsbestuur weigert met de Vlaamse leeuw te vlaggen;

Betreurt dat op die manier afbreuk wordt gedaan aan een 15 jaar oude traditie.

Vraagt zich af of de huidige bewindvoerders er zich misschien over schamen, te behoren tot de Vlaamse gemeenschap, daar waar zij nochtans dank zij de stemmen van Vlamingen verkozen worden.

Raadt het stadsbestuur aan een kijkje te gaan nemen in de meeste Waalse steden, waar men — terecht — bij alle officiële gelegenheden vlagt met de Waalse haan;

Dringt aan opdat op 11 juli a.s. door het stadsbestuur met de Vlaamse leeuw zou gevlagd worden ».

Ook de lijst vernieuwing protesteerde in scherpe bewoordingen.

Vernieuwing besluit als volgt : « Als sommige van onze gemeentemantarissen van hun dood de voorwaarde wensen te maken voor het opnieuw uithangen van de leeuwenvlag dan kunnen wij hun — en hun medeplichtigen — een snelle politieke dood garanderen.

OOST-VLAANDEREN

LEDEBERG

Vrijdag jl. vergaderden te Ledeberg de afgevaardigden der afdelingen Ledeberg, Merelbeke, Land van Rode, Gentbrugge, Melle, Heusden en Destelbergen.

In aanwezigheid van provincieraadslid Oswald Van Ooteghem werd de activiteit der komende maanden besproken. Beslist werd de kolportages ook in de vakantie maanden te laten doorlopen.

« De Weergalm » het flinke maandblad van kanton Oosterzele neemt uitbreiding en zal van toekomstige maand af niet alleen te Gentbrugge maar over gans het kanton Ledeberg verspreid worden. Voor elke gemeente werd een plaatselijk correspondent aangesteld die voor het lokale nieuws zorgt. Binnenkort wordt ook het kanton Lochristi bedeed zodat « De Weergalm » een volwaardig districtsblad zal zijn.

Door het maandelijks verschijnen en de ruime verspreiding zal dit blad een groot wapen zijn voor de doorbraak van de Volksunie in dit distrikt.

Om de nodige finanties op te brengen wordt op 9 oktober te Ledeberg een groots dansfeest gegeven met het orkest Paul Rutger. De verscheidene afdelingen zorgen voor de verkoop der kaarten zodat het succes bij voorbaat verzekerd is. Houdt die avond vij.

LEDEBERG-GENTBRUGGE

Indien de geschikte uitbaters gevonden worden, wordt te Ledeberg een Vlaams Huis geopend dat ge-

ONGEVEER VUFTIG

eksemplaren zijn nog beschikbaar van de brochure « THE FLEMISH IN TODAY'S EUROPE », de uitgave van het Studie- & Dokumentatiecentrum van de VU - arr. Aalst, waarmee U Engelssprekende vrienden, kennissen en familieleden aangenaam kunt verrassen.

Vijf eksemplaren kosten 20 fr. te sturen aan, te storten of over te schrijven op per nr 9147.64 van Willy Cobbaut, Bellaertstraat 93, Lede (Aalst).

roepen is om het centrum van bruisend Vlaams leven te worden in deze beide volkrijke gemeenten.

Eventuele gegadigden (deftig echtpaar, burgerdijnges niet vereist) wenden zich schriftelijk tot provincieraadslid O. Van Ooteghem, Rode Kruisstraat 7, Gentbrugge.

WEST-VLAANDEREN

DIKSUIDE

Op zaterdag 19 juni 1965 viert het kanton Diksmuide zijn verkozenen.

Om 18 uur optocht door de stad met bezoek aan de leden herbergers.

Om 20 uur 30 bal in « Het Vlaams Huis », met een korte huld aan onze verkozenen.

Zondag 4 juli wordt er een autobus ingelegd naar Abbeville, als herdenking van de moord op Joris Van Severen. Iedere Vlaams nationalist laat zich inschrijven in « Het Vlaams Huis », IJzerlaan 83, Diksmuide.

OOSTENDE

Sociaal dienstbetoon.

De zittingen van M. Zwaenepoel, Prov. Raadslid en Gemeenteraadslid Gistel worden van af heden gehouden iedere 1ste en 3de woensdag van de maand (en niet de donderdag, zoals aangegeven in de speciale bedankingsuitgave van de Volksunie), van 19 tot 20 uur in de « Noordzee », Wapenplein 14, te Oostende.

ROESELARE

De Volksunie Roeselare-Beveren zal, naar aanleiding van de verkiezingsoverwinning, een receptie aanbieden aan al de bestuursleden, propagandisten, medewerkers en leden op zaterdag 19 juni aanstaande in de zaal « Kiggen » te Gits.

Deze receptie zal gevolgd worden door een daverend overwinningbal met het orkest « The Lucky Stars ».

De afdeling bedankt tevens het kiezerskorps dat zo talrijk zijn stem en vertrouwen geschonken heeft aan onze partij.

Onze volksvertegenwoordiger Mik Babylon, samen met provincieraadslid Jos. Lievens en de ganse afdeling, beloven dit kiezerskorps hard te zullen werken gedurende de volgende legislatuur.

ROESELARE-TIELT

Alle partijgenoten en sympathisanten van het arrondissement Roeselare-Tielt, worden verwacht op ons grandioos doorbraakfeest dat plaats heeft op zaterdag 19 juni te 20 uur in de zaal « Kiggen » (Bruggesteenvweg, tussen Roeselare en Gitsberg).

Er is ruime parkeergelegenheid. Orkes : « The Lucky Stars ». Toegang : 40 fr.

Kaarten en plaatsbespreking bij de bestuursleden en propagandisten.

VU-werking.

De bestaande kernen binnen het

arrondissement, zullen in het na-jaar omvormd worden tot vaste afdelingen.

Voor het kanton Roeselare kunnen de belangstellenden zich in verbinding stellen met de afdelingsvoorzitter Gerard Demeester, Meulebekerstraat 4 te Roeselare, ofwel met het sekretariaat : Walter Geldhof, Koornstraat 99, Roeselare.

VEURNE

Rechtzetting.

In de speciale uitgave van de Volksunie (bedankingsnummer), van juni 1965, verspreid in alle brievenbussen van het arr. VOD, werd bij vergissing dhr. Godfried Pauwels, ambtenaar te Veurne en kandidaat op VU-lijsten voor kamer en provincie, vermeld als « kaderlid » van de partij.

Hiermede bevestigen wij dat dhr. G. Pauwels geen partijlid is en als onafhankelijke kandidaat plaats heeft genomen op de VU-lijsten met als enig doel de bestrijding van de grenselgrondwet en het beveiligen van de belangen van het Vlaamse volk.

Wij houden er aan dhr. Pauwels te bedanken voor zijn waardevolle steun en zijn belangloze inzet gedurende de verkiezingsstrijd.

WERE DI
GULDEN SPOREN
HERDENKING

sprekers :

Herman WAGEMANS
Karel DILLEN

voordracht :

Antoon VAN DER PLAETSE

Medewerking

V.N.J.-SPEELSCHAAR

Thema :

Amnestie is recht.
Amnestie is plicht.

Vrijdag 9 JULI 20u30

THIERBRAUHOFF

Groenplaats 33 te Antwerpen.

Toegang vrij.

Inlichtingen : Jordaenskaai 3
Antwerpen - Tel. 03/322153.

DE VOLKSUNIE
WEEKBLAD

Uitgave van de
v.z.w. VOLKSUNIE

REDAKTIE :

Mr Fr. Van der Elst,
Hoofdredakteur.
T van Overstraeten,
Redaktiesekretaris.
S. De Lie, Wim Jorissen,
lic. W. Luyten, R. Mattheysens, W. Cobbaut, M. Babylon, E. Slosse, dr L. Wouters J. Dierickx.

Leden.
Alle briefwisseling voor
redaktie naar :
Rotatyp. Sylv. Dupuisl.,
110 Brus 7 - Tel. 23.11.98

Beheer
Maurice Lemonnierl. 82
Brussel 1 - Tel. : 11.82.16.
Alle klachten voor niet
ontvangen van blad op dit
adres.

Jaarabonnement : 220 F.
Halfjaarlijks : 130 F.
Driemaandelijks : 70 F.
Abonnement buitenland :
350 F.
Steunabonnement : 500 F.
(minimum).

Losse nummers : 6 F.
Alle stortingen voor het
blad op postrekening :
1476.97, Volksunie - Brus. 1

Verantw. uitg. Mr F. Van
der Elst, Beizemstraat 20
Brussel 12.

Bezorg Uw kinderen
een gezonde vakantie aan de Vlaamse Kust!

HET KINDERTEHUIS
WIKING

aanvaardt jongens tot 14 jaar en meisjes tot 18 jaar.

Prijs : 135 F. per dag zonder lakens (huur van lakens : 25 F.)
Nieuwe gebouwen ! Eigen Strandkabin ! Prima Verzorging !

Nieuwpoortsteenweg 370 — OOSTENDE (Mariakerke)
Tel. 059/722.69.

DE VLAAMSE BOUWMAATSCHAPPIJ

N. V. VIKING

bouwt voor U te SALOU (Tarragona), SPANJE, drie Residentie-gebouwen van 3 maal zestien appartementen. Volledig zicht op zee. Grote living, 2 slaapkamers, keuken, badkamer, bergplaats. 75 m², alles gemeubeld, garage en lift. PRIJS : 685.000 pst.

Residentie Kempenland : reeds 13 verkocht. Residentie Oostland : 7 verkocht. Residentie Westland : 11 verkocht.

Volledig vrijblijvende inlichtingen :

Fivez E.

Fostiezlaan 54, Ronse
Telefoon : (055) 21732

DE LAATSTE
SNUFJES IN

DIEPESTRAAT 44 ANTWERPEN TEL. 32.44.30

Babywereld

BABY-RELAX

WAGENS - STOELN

KWALITEITS-

SPEELGOED

HOBBY-TREINEN

AAN ALLE VLAAMSE MUZIKANTEN

Steeds op dezelfde plaats in dit blad las U reeds verschillende oproepen van de nieuwe « Volksunie-harmonie » om haar rangen te ver-voegen, en tot onze vreugde kun-nen wij verzekeren dat zij niet te vergeefs zijn, inderdaad de eerste kern breidde zich reeds uit naar behoren.

Na een eerste optreden de voor-middag van het zangfeest worden nu de wekelijkse herhalingen met verdubbelde ijver aangevat want de « Volksunie-mars » wordt aan-geleerd, waarvan binnenkort de woorden zullen gepubliceerd wor-den, zodanig dat met de komende manifestaties in het Vlaamse land een enthousiaste menigte deze weldra populaire mars zal kunnen meezingen met onze muzikanten.

Nogmaals willen wij hier de VUM-muziekkapel bedanken waar-van wij op onze herhalingen reeds een degelijke afvaardiging moch-ten begroeten.

In dit verband vestigen wij er bijzonder de aandacht op dat van volgende week af de wekelijkse herhalingen in ons lokaal « Peter Benoit », Frankrijklei nr 8 te Antwerpen zullen plaats hebben tel-kende woensdag tussen 20 uur 30 en 22 uur 30 in plaats van, zoals voorheen, de donderdagen, dus eerste herhaling op een woensdag is 24 juni.

Vrienden muzikanten, deze har-monie is jong, is Vlaams-nationaal, is de voortzetting van de voorma-lige Frontharmonie, toen en met huidige normen bezien, een dege-lijke en sterke harmonie. Waarom nog langer twijfelen? In onze rangen is Uw plaats, en andere Vlaams-nationale harmonie is er niet zodus.

Waarom wij bijzonder behoefte hebben is een speler voor de « Gro-te trom » en verscheidene « zware » (koperen) instrumenten.

Zoals steeds, adressen waar U alle nodige inlichtingen kunt ver-krijgen :

« Peter Benoit », Frankrijklei nr 8 te Antwerpen. Tel. 03-32.05.28.

Dr. Roosens, Alg. Voorzitter, Markgravenlei 28 te Antwerpen.

J. Rosci, Voorzitter, Rudolfstraat 56 te Antwerpen.

B. Ceuppens, onder-voorzitter, Belgiëlei 202 te Antwerpen.

Th. Moorkens, sekretaris, Edw. Arsenstraat 129 te Morisel.

Provinciaal sekretariaat, Grote Steenweg 165 te Berchem.

Propagandakomitee, J. Van Rijs-wijklaan 62 te Antwerpen.

J. Ferir, onder-voorzitter, Uit-breidingstraat 518, Berchem.

BIJ HET IJZERBEDEVAARTSEKRETARIAAT

kan men volgende soorten wimpels en vlaggen bestellen met moderne leeuwefiguur.

WIMPELS — VLAGGEN

nr.	artikel	maten	prijs
A1	fietswimpel leeuw kl.	17,5/10	6
A2	fietswimpel leeuw gr.	35/18	10
A3	autowimpel driehoek	35/18	20

In katoen bedrukt kleurvast

A4	autowimpel	30/30	45
A5	vendelwimpel	70/30	85
A6	autowimpel	70/70	95
A7	gildevlag	1.50/70	180
A8	leeuwevlag	1.50/1.50	280
A9	leeuwevlag	2.00/2.00	480

In katoen ingeborduurd

A10	leeuwevlag	1.50/0.70	380
A11	leeuwevlag	1.50/1.50	780
A12	leeuwevlag	2.00/2.00	880
A13	leeuwevlag	2.20/2.00	900

In nylon bedrukt kleurvast

A14	autowimpel	30/30	55
A15	vendelwimpel	70/70	105
A16	autowimpel	70/70	140
A17	gildevlag	1.50/0.70	290
A18	leeuwevlag	1.50/1.50	480

In nylon ingeborduurd

A19	leeuwevlag	1.50/1.50	1.000
A20	leeuwevlag	2.00/2.00	1.300
A21	leeuwevlag	3.00/2.50	2.500
A22	leeuwevlag	3.00/3.00	3.000

andere formaten op bestelling.

BESTELADRES : IJZERBEDEVAARTSEKRETARIAAT — IJZERDIJK 2,

DIKSMUIDE

Telefoon : 051/502 86.

BEWEGINGSLEVEN

ANTWERPEN

WILRIJK

Bevlaggingsaktie 11 juli a.s.

Het is wel zo dat de Volksunie in onze gemeente niet mocht « plakken », maar voor zover ons bekend is het nog niet verboden te « vlaggen ». Wij hopen dan ook dat al onze mensen op 11 juli a.s. « de beest zullen uithangen ».

Leeuwevlaggen zijn te koop bij onze voorzitter ir. R. Van den Bossche, Doornstraat 24, tel. 37.21.84. Ze zijn uitgevoerd op twee verschillende afmetingen, ofwel 70 x 100 cm ofwel 100 x 150 cm. In wol met franjes kost het kleinste formaat 190 fr., het groot-ste 350 fr. In nylon zijn deze prijzen respectievelijk 195 fr. 375 fr. Bij de bestelling mag men niet vergeten mede te delen of de vlag aan een stok zal gehesen worden of uit een raam gedrapeerd. Deze inlichting is nodig voor het aan-naaien van de ringen.

IJzerbedevaart.

De 38ste IJzerbedevaart wordt zeker en vast een grootse mani-festatie (denk even aan het voor-bije zangfeest). Iedereen die van uit onze gemeente per autobus naar Diksmuide wil op 22 augustus a.s. wordt verzocht zich daar-toe te laten inschrijven bij onze voorzitter op vermeld adres.

Adressen.

Onze sekretaris, A. De Beul, Ce-dériaan 18, doet een gringende oproep aan alle leden om hem zo spoedig mogelijk in het bezit te stellen van de adressen van alle personen in Wilrijk die er « kun-nen van verdacht worden met de Volksunie te sympathiseren ». Deze adressen zijn onontbeerlijk voor de verdere systematische uitbouw van onze afdeling!

BRABANT

TERNAT

De VU-afdeling Ternat dankt alle neringdoenders voor het wel-slagen van onze tombola.

Winnende nummers kunnen na-gezien en afgehaald worden in ons lokaal, herberg « Tyrol », Asse-steenweg 40, Ternat.

LEUVEN

Elf-juliviering.

Zaterdag 10 juli te 20 uur stipt in Salons Georges, Hogeschoolplein 15, Leuven, 11-juli-viering. Feest-redenaar Mr Frans Van der Elst. Groot overwinningbal van de Volksunie met het orkest The Sky-liners van André Coucke en met de vedette van het lied : Kalinka. Toegang 50 fr., stadskledij.

BERICHT NIEUWE C.O.O.

Op 1 juli beginnen de verkozen leden van de C.O.O. hun werk-zaamheden. De studiedienst der Volksunie heeft ten behoeve van deze leden een syllabus ontworpen die rechten en plichten van de leden van de C.O.O. beschrijft.

De gekozenen voor de Volksunie en Vlaamse lijsten in de C.O.O. worden dringend verzocht hun naam, volledig adres en telefoon-nummer te laten geworden aan het studiecetrum voor Vlaams-nationale provincie- en gemeentemandarissen : p.a. R. De Gryse, J. Van Rijswijklaan 62 Antwerpen, telefoon 03/38.91.24. Ook de zopas verkozen provincieraadsleden worden verzocht hun naam, adres, telefoonnummer aan het studiecetrum over te maken.

Door de DAP - Sociale Uitgaven te Brussel werd een handboek uitgegeven over « C.O.O., modern sociaal dienstbetoon ». Het boek van 350 blz. omvat drie delen, waarin de bestuursrecht-der C.O.O., het dienstbetoon, en de wet op de Openbare Onder-stand worden belicht.

De prijs ligt niet hoog : mits storting van 95 F op postrekening nr. 837.01 van SV. De Arbeiderspers te Brussel kan het bekomen worden. Aanbevolen voor alle mandatarissen in gemeenteraden en C.O.O.!

OOST-VLAANDEREN

HELDERGEM-AAIGEM

Op 3 juni werd in het lokaal bij Schollaert Albert Heldergerm een bestuurs- en ledenvergadering be-legd waar de verkiezingsuitslagen besproken werden.

Nadat ons nieuw gekozen pro-vincieraadslid, dhr Urbain De Graeve uit Aaligem, letterlijk en figuurlijk in de bloempjes gezet werd, opende hijzelf de vergade-ring en dankte al de vrienden die hem in zijn verkiezingskampagne bijstonden.

Op lokaal vlak was het voor ons uitzonderlijk goed : in het district Herzele-Zottegem waarvan wij deel uitmaken, werd de Volksunie de derde sterkste partij.

In Aaligem zelf behaalden wij de meeste stemmen en te Helder-gem plaatste de VU zich tweede.

Onze Vlaamse vrienden van Aalst zullen zeker fier zijn over de flinke vordering in een gebied dat toch min of meer doorging als minder VU-gezind. Slechts één plaats stak schril af tegen de an-dere gemeenten van het district, nl. de streek van Sint-Lievens-Houtem.

Na iedereen nog eens flink aan-gespoord te hebben om zoveel mo-gelijk leden aan te werven, beloof-de ons provincieraadslid zijn uit-erste best te doen voor de voor-uitgang van de partij en binnen-kort met een afdeling te starten.

ST NIKLAAS

Vrijdag 4 juni waren arrondisse-mentssekretaris Leo Verbeke en

propagandaleider Rik Verhasselt te gast op de Holebeekhoeve bij onze succesrijke verkiezingskandi-daat Raf De Paep zoon van onze Waaslandse senator Dr Gerard De Paep waar de koppen bij mekaar werden gestoken en waar men kost wat kost van start wou.

De nieuwe afdeling die meteen een feit werd, zal de gemeenten Krulbeke en Bazel bewerken en kreeg reeds een voorlopig bestuur. Gustaaf Ghys wordt als voorzitter be-list flink bijgestaan door sekre-taris Fons Van Raemdonck, pen-ningmeester Walter Claessens en verantwoordelijke voor de propa-ganda Feliciaan Vergauewen.

Eerste werkpunt wordt een doel-matige bewerking met proefnum-mers van het weekblad.

Veel sukses mannen!

Waasland... Volksunieland viert feest.

Op zaterdag 26 juni te 20 uur stipt in « Gulden Schaduw » op de Heide te Waasmunster met een korte hulde aan de verkozenen van het arrondissement. Daarop volgt een gezellige avond, opgelu-sterd met orkest dat ten dans speelt. Algemene toegang 30 fr. Stadskledij.

Wij hebben er samen voor ge-vochten, wij hebben het samen ge-wonnen, samen vieren wij nu ook de overwinning. Alle Vlaamse vrienden worden zeker verwacht.

zoekertjes

Juffrouw. Vlaams-nationaliste, 21 jaar, verlangt een betrekking (handenarbeid) voor 3 volle dagen in de week (met RMZ).

Zich wenden tot De Graef Frans, Lundenstraat 56, Deurne. Tel. 36.55.98.

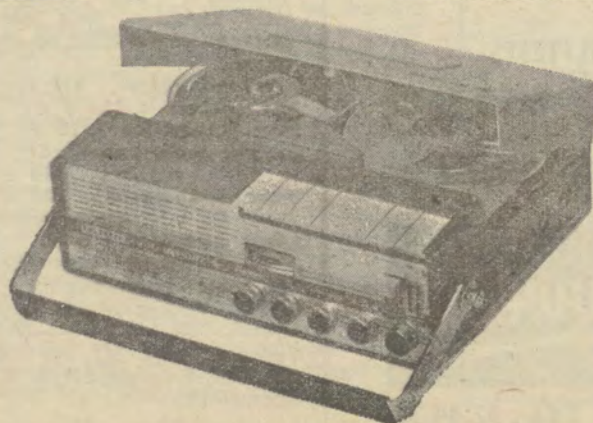
MAATKLEDING Volgens hypermoderne methode

G. BERGERS

- * Perfekte pasvorm
- * Prima afwerking
- * Snelle bediening

Sint-Jans-Vliet 19 (Kleine Tunnel) Antwerpen

• Tel. 33.91.65

Interfonie

Geluidsversterking in de perfectie voor zalen - reclamewagens - kerken - huis-camers enz.:

Wendt U in vertrouwen tot :

ELECTRO AKOUSTIEK

“DE GELUIDSBRON”

Lange Leemstraat, 7a
ANTWERPEN - Tel. : 33.04.95.

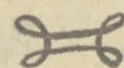
Radio - T.V. - draagbare radiotoestellen platendraaiers. Wij vertegenwoordigen enkel merken van de hoogste hoedanig-heid — Bandopnemers vanaf 2.250 F tot 117.000 F.

Op vertoon van deze aankondiging geniet U speciale voorwaarden.

KOOP BIJ ONZE ADVERTEERDERS

GEBOREN
onder de
TWEELINGEN

UW KAN'S...

**NATIONALE
LOTERIJ**

ANTWERPEN

ANTWERPEN

Overwinningssbal.

Op zaterdag 19 juni te 20 uur in de zaal Palladium, Offerandestr., vindt het groot overwinningssbal van de Volksunie plaats. De Antwerpse afdelingen zullen daarop natuurlijk zeer talrijk vertegenwoordigd zijn. Wij vragen dat iedereen vrienden en kennissen zou aanspreken om dit bal, dat een reusachtige belangstelling belooft te kennen, bij te wonen.

MERKSEM

Bevlagingsakkie.

Dit jaar moeten wij er toe komen in onze gemeente het aantal leeuwenvlaggen aan de huisgevels te verdubbelen. Wie zich goedkoop een degelijke gevelvlag wil aanschaffen, wende zich tot het huis G. Van Grinsven - Ghijs, Borrewaterstraat 24.

BRABANT

ANDERLECHT-DILBECK

De verkiezingsstrijd is nu achter de rug. Het is thans de taak van alle afdelingen uit ons gewest, om onze Vlaams-nationale beweging dieper en breder uit te bouwen. Een goed georganiseerde abonnementenslag is een belangrijk middel tot een verdere uitbouw. Ieder bestuurslid, ieder lid of iedere abonnee kent in zijn omgeving talrijke mensen die Vlaamsgezind zijn, maar die nog niet geabonneerd zijn. Noteer hun naam en adres en stuur deze inlichtingen naar De Winne Vic, Kleine Kapellaan 27 te Dilbeek, tel. 21.17.79. Zij ontvangen dadelijk een proefnummer en een bezoek ten huize. Deze oproep verdient uw volledige aandacht!

BRUSSEL

Brabants Guldenstrengefeest.

Het Brabants Guldenstrengefeest zal dit jaar plaats hebben op zondag 4 juli e.k. te 16 uur (stipt) in de Magdalenazaal, Dukesnoystraat 14 te Brussel (nabij het Centraal Station).

Uitvoerders:

Josée Standaert — Armand Freudhomme — Wies Pee en Jan Brouns, terwijl Hendrik Borginon als feestredenaar zal optreden.

Voor het koorgedeelte hebben de inrichters beroep gedaan op het zeer befaamde meesjeskoor van het Technisch Instituut O.L. Vrouw (Zelee) o.l.v. Josée Standaert.

De begeleiding van de massazang wordt verzorgd door het Vlaams Volkskinstorkest o.l.v. Jana Verept. Verder treden op: de Koreografische groep van het Technisch Instituut O.L. Vrouw (Zelee) o.l.v. Josée Standaert; de Koreografische groep « St. Lucia » (Begijnendijk) o.l.v. Mj. Van der Auwera; de Volkskinstgroep « De Garve » (Brussel) o.l.v. René Lepeer; de Zilvermeeuwjes (Brussel); de begeleiding van het koor wordt verzorgd door Louis Pas; de algemene regie berust bij René Lepeer.

Dit Guldenstrengefeest wordt ingericht door het Algemeen Nederlands Zangverbond Brabant met de steun van VTB-VAB en de medewerking van een twintigtal Vlaamse Verenigingen.

De toegangsprijzen zijn: 50 fr. en 25 fr. Kinderen tot 12 jaar en jeugdgroepen betalen 10 fr.

Deze zijn te verkrijgen: door overschrijving op PR 1144.15 van ANZ - Gouw Brabant te Brussel 4 (tot 26 juni inbegrepen). Op het VTB sekretariaat, E. Jacqueminaan 126 te Brussel. In lokaal Graaf van Egmont, J. van Praetstraat 28 te Brussel. Bij de bestuursleden. Op 4 juli aan de ingang van de zaal.

OOST-VLAANDEREN

AALST

Priester Daensherdenking.

Zondag 27 juni gedenken we een onzer edelste figuren uit de zware en onmenselijke strijd van weleer: priester Daens.

Te 10 uur voormiddag zal in de St-Martinuskerk een H. Mis opgedragen worden met offergang.

We komen samen aan de Hopmarkt te 9 uur 30 om ons met muziek van de « Priester Daensvrienden » uit Moeskroen naar de kerk te begeven, daarna optocht naar het monument op de werf waar bloemen zullen neergelegd worden, gevolgd van een spreekbeurt door de Heer Frans De Neve.

Daarna korte optocht door de stad.

DENDERMONDE

De « oude garde » en de nieuwe generatie viert hun schitterend verkiezingsucces. En terecht. Daarom een door iedereen ge-

vraagd overwinningssbal. Op zaterdag 19 juni e.k. in de zaal « Koningshof », Dijkstraat te Dendermonde, staan Peter Philips en zijn B.A.-Orkest borg voor Vlaamse leute.

Onze senator G. De Paep is de eregast.

Volksvertegenwoordiger Coppeters houdt de feestrede.

Wij verwachten U vanaf 21 uur. Stadskledij.

Kaarten bij alle VU-afdelingen en gratis reservatie op het arr. sekretariaat, Sas 11 (tel. 052-23842).

MARIAKERKE-O.V.L.

Wij vragen medewerkers om ons maandblad « Vrij », hetwelke de Vlaams nationale gedachte ook op onze gemeente na de verkiezingen moet propageren, op te bouwen.

Naast de vele Vlamingen op de gemeente wacht « Vrij » op uw daad om vrij te gaan ademen voor een betere toekomst. Belangstellenden wenden zich tot J. Anthonis, 26 pr. Elisabethstraat T-G. Tel. 26.47.80 — PCR 13.49.50.

MERELBEKE

Kolportages.

Na de alles overtreffende kolportage in de wijk Merelbeke-Flora, waar de 168 nummers werden verkocht, start onze ploeg opnieuw, gesteerd door het behaalde resultaat, vastbesloten steeds beter te doen. Daarom roepen wij de medewerkers op om te kolporteren op 20 juni in Ledeberg, en op 27 juni in Merelbeke-Dorp.

Verzamelen in Berkenhof of Rubenshof, te 9 uur 15.

« De Weergalm ».

Een steeds stijgende oplage van ons plaatselijk blad verhoogt het contact met de bevolking uit de kantons Oosterzele en Ledeberg. Plannen werden gesmeed om vanaf oktober, gedrukt te verschijnen. Wie wil medewerken aan de redaktie, adressen en publiciteit wil mede inzamelen, komt naar de vergadering van 24 juni e.k. Kopij binnen voor 30 juni!

Sociale zittingen.

Ons nieuw provinciaal raadslid Oswald Van Ooteghem houdt voortaan maandelijks een zitting in lokaal Berkenhof, de eerste maandag van de maand, te 20 uur. Sociale activiteiten dienen aangescherpt: maakt deze mogelijkheid tot dienstbetoon bekend, stuurt de belangstellenden.

Bestuur.

In het kader van de reorganisatie, houdt de afdeling Merelbeke statutaire verkiezingen op donderdag 24 juni, 20 uur in 't Berkenhof. Kandidaturen indien bij Piet De Pauw, 38 G. Gezellelaan, Merelbeke. Neemt uw verantwoordelijkheid mede op en komt met ons werken!

Feest.

Om een periode van rusteloze inspanning enigszins af te sluiten en meteen de nabije werking in te zetten, nodigt de afdeling elke medewerker met vrienden en familie uit tot het gezellig samen zijn van zaterdag 19 juni te 20 uur, in 't Berkenhof. Muziek, dans, tombola, speeches, kortom alles!

Komt nu ook met ons meevieren!

Vlaggen.

In het kader van de bevlaggingsactie schakelt de afdeling zich in. Bestelt van nu af aan uw vlaggen bij Piet De Pauw of rechtstreeks aan het sekretariaat in St. Amandsberg.

ZUID-AFRIKA

Door de geweldige uitbreiding van de industrie in Zuid-Afrika, is er een grote behoefte ontstaan aan mensen, in vrijwel alle mogelijke vakken.

Te Potchefstroom is dringend nodig een grafisch vakman, t.w. machinezetter voor plat- en advertentie netwerk.

Beginloon is fr. 2800 per week van 40 uur. Drie weken vakantie per jaar + fr. 5250 toeslag. Indien overwerk per week: eerste 6 uren 33 %, volgende 4 uren 50 % en alle overige uren 100 % toeslag. Kinderen onder 18 jaar komen voor belasting aftrek in aanmerking. Te Potchefstroom, zijn prima Lager- en Hoger Onderwijsmogelijkheden.

Brieven met gewaarmerkte afschriften van diploma's en getuigschriften richten aan het D.F. Immigrante komitee, Sekretaris F.H. De Neijs, Dwarsstraat 37 Potchefstroom Zuid-Afrika.

DORTMUNDER Thierbrauhof I te Leuven

Alle zater- en zondagen
Opper Beieren orkest.
Stemming - plezier
Alle dagen, 's middags en 's avonds beste keuken, niet duur.
Vanaf 's morgens tot 's nachts
koud buffet en koffie.
Bijzonder ingericht voor groepsreizen scholen enz...
Parking voor honderden autobussen en auto's.
Alles prima verzorgd en goedkoop.

DORTMUNDER Thierbrauhof II

Groenplaats 33 te Antwerpen
prima koud buffet.
Open dag en nacht.
Zalen voor vergaderingen, enz.

Van nu af Stal Wouters aan de tapkraan.

DORT-BIERKELDER

Oude Markt 22 Leuven.
Schoonste bierkelder van het land.

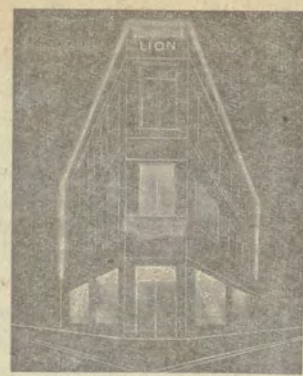

DORT THIERBRAUHOF III
langs autosnelweg Antwerpen-Aken, Tessenderlo.

DORT THIERBRAUHOF IV

Autosnelweg Aalst,
Café-rest. (1000 pl.)
Ruime parkeergelegenheid

Verlof: BLANKENBERGE

Café-Restaurant-Pensioen

RUBENSHOF

Weststraat 79

Telefoon (050)41571

Vlaamse gezelligheid

SCHUIMRUBBERMATRASSEN

met Gebreveteerde bedekkingsslagen
RESSORTMATRASSEN (Brevet 529768) met Gebreveteerde karkassen (Brevet 512767)

TE ZELE (O. VL.)
GEWATTEERDE BEDSPREIEN
WOLLEN DEKENS
Tel. (052) 44641 en 44642

Indien U geen verkoper in uw omtrek kent stuur ons een kaartje en we zenden U het adres van de dichtst bijgelegen verkoper Star Zele.

Aanbevolen Huizen

HERBERGEN

Bezoek het « Veehuys »
te St-AMANDS a.d. Schelde
Mosselen - Paling
Uitbater: Jan Brugmans

Geniet van de lekkere koffie « De Olifant »
in het Vlaams Huis

« PETER BENOIT »
Franjklei 8, Antwerpen

Op doorreis te Aalst: be-
zoek het Vlaams Huis
« DE VRIENDSCHAP »
Kerkstraat 9
(bij de Grote Markt)

Bar - Bowling - Buffet
OOSTHOEK
Oosthoekstraat 17
KNOKKE - Tel. 63.811

VLAAMS HUIS
IJzerlaan 82 Tel. (051)50749
DIKSUIDE
Uitbater Leo Vreese
Feestzaal voor groepen

ELEC. APPAR.

Vermindering vr lezers VU
Huish App. - Radio-T.V.-
bandopnemers...
37.92.57 ELAGRO 38.74.68
De Damhouderstr. 23, Ant.

BOUWEN - WONEN

De specialist der
standaarddeuren
J. LEEMANS Deurne Z.
Van Havrelei 70 T. 35.63.17
Agent: De Coene, Kortrijk

Plastic vloer en trapbedek-
kingen. Deliflex - Tapiflex
enz. Inlichtingen:
Claessens-Cornelis Schut-
str. 18, Deurne T. 36.13.12

Voor uw modern interieur
EURO-DOMI
Kruidtuinlaan 6, Brussel
met Geschenken-kelder

Bouw-, veranderings- en
herstellingswerken
SEGGERS Adriaan
Steynstraat 187
Hoboken - Tel. (03) 37.43.81

BOEKEN - TIJDSCHR.

Voor al uw Vlaamse lektuur
EEN ADRES
Boek- en dagbladhandel
Paul BEQUET
Nassastraat 6 Antwerpen

HOTEL - RESTAURANT

BLANKENBERGHE
« Rubenshof »
Weststr. 79, T.: (050)41571
Lokaal Volksunie
Kamers-pension

« Vlaams Huis » Knokke
Kamers - vol pension -
gezellige sfeer
Vermindering v. groepen.
Elisabethl 105. Tel. 632.70

Vlaams Huis Breughel
de Smet de Naeyerlaan 141
BLANKENBERGE
Telefoon: (050)41637
Vol. Pension - 30 kamers

MIDDELKERKE

« Vlaams huis Were Di »
de Smet de Naeyerlaan 19
Gezellige Vlaamse sfeer

UURWERK

Zwitserse uurwerken
bij meester uurwerkmaker
SLAETS
Dewinterstr. 11, Oudergem
T. 72.45.43. Terminus tr. 35
10 % korting v. leden V.U.

DEZE WEEK OP UW SCHERM

ZONDAG

11.00: H. Mis — 15.25: Autosport, reportage van de « 24 uren van Le Mans » — 16.15: De Flintstones (8de afl.) — 18.40: Klein, klein kleutertje — 19.00: De avonturen van een kleine beer: De waterval (4e afl.) — 19.25: De wereld is klein: De kruisvaarders achterna — 20.00: TV-nieuws — 20.15: Sportweekend — 20.45: Westerns van vroeger en nu. De linkshandige van Arthur Penn, met Paul Newman en Lita Milan — 22.25: Jazzprisma. The Wess Montgomery Quartet — 22.50: TV-nieuws.

MAANDAG

19.30: Richard Leeuwehart: De monniken van Latroun (22e afl.) — 19.55: De Weerman — 20.00: TV-nieuws — 20.30: Andorra, toneelstuk in twaalf tafereels van Max Frisch — 22.20: In de spiegel van de kunst: De Wassende Maan 5e afl. — De tempeliers — 22.50: TV-nieuws.

DINSDAG

9.00 tot 10.30: Ronde van Frankrijk. Reportage van de start van de ronde te Keulen — 11.30 tot 12.30: Reportage van een gedeelte van de eerste etappe tot aan de Duitse-Belgische grens — 13.00 tot 14.15: Reportage van de laatste 25 kilometer en de aankomst te Luik van de eerste etappe — 19.30: Teletaalles: Engels. Zevende les: Connie and the burglars — 19.45: Film-museum van de schaterlach. Straatmuzikanten — 20.00: TV-nieuws — 20.30: Ronde van Frankrijk. Filmverslag van de eerste etappe Keulen-Luik en van de ploegentijdrit te Luik — 20.40: De schelmen. 3e afl. — De ruimtevaarder — 21.30: Kriskras door de Sowjetunie. Derde deel: Siberië, droom en werkelijkheid — 22.10: Gastprogramma: De socialistische gedachte en actie — 22.40: TV-nieuws

WOENSDAG

± 15.45 tot ± 16.35: Ronde van Frankrijk. Rechtstreekse reportage van de aankomst van de tweede etappe: Luik-Roubaix — 19.30: Televisum — 19.55: De Weerman — 20.00: TV-nieuws — 20.30: Ronde van Frankrijk. Filmverslag van de tweede etappe: Luik-Roubaix — 20.30: Autorama — 21.00: Speelfilm: Cléo de 5 à 7, psychologische film van Agnès Varda met

Corinne Marchant — 22.30: Zoeklicht — 22.50: TV-nieuws.

DONDERDAG

± 15.45 tot ± 16.35: Ronde van Frankrijk. Rechtstreekse reportage van de aankomst van de derde etappe: Roubaix-Rouen — 19.30: Teletaalles: Engels. Achtste les: Walter and Connie painting a house — 19.45: De schependoder: Het gestolen schape. 3e afl. — 20.00: TV-nieuws — 20.30: Ronde van Frankrijk. Filmverslag van de derde etappe: Roubaix-Rouen — 20.40: De Flintstones. 87e afl. — Door de verkeerde bril — 21.05: Op de man af: Kapitein Piet Blondé of het leven van een zeeman — 21.55: Internationaal muziekfestival 1965 te Bergen. Pianoconcert in a van Edvard Grieg — 22.30: TV-nieuws.

VRIJDAG

± 15.45 tot ± 16.35: Ronde van Frankrijk. Rechtstreekse reportage van de aankomst van de vierde etappe: Caen-St-Brieux — 19.30: Teletaalles: Engels. Negende les: Walter and Connie and the parcel — 19.45: Internationaal jeugdmagazine — 19.55: De Weerman — 20.00: TV-nieuws — 20.30: Ronde van Frankrijk. Filmverslag van de vierde etappe: Caen-St-Brieux — 20.30: Te voet door Vlaanderen. Vandaag: Geraardsbergen, St. Maria-Horebeke, Ronse en Oude-naarde — 20.55: Westerns van vroeger en nu: Gunsight ridge, van Francis D. Lyon met Joel McCrea, Mark Stevens en Joan Weldon — 22.20: TV-nieuws — 22.25: Le Rossignol, opera van Igor Stravinsky.

ZATERDAG

± 10.45 tot ± 11.30: Ronde van Frankrijk. Rechtstreekse reportage van de aankomst van de vijfde etappe: St-Brieux - Chateaulin — 16.15 tot ± 17.15: Rechtstreekse reportage van de individuele tijdrit te Chateaulin — 19.00: Religieus programma — 19.30: Tienertalken — 20.00: TV-nieuws — 20.30: Ronde van Frankrijk. Filmverslag van de vijfde etappe: St-Brieux-Chateaulin en van de individuele tijdrit te Chateaulin — 20.40: De wijkagenten: Klaar op 1 augustus (22e afl.) — 21.05: Cocktail, een amusementsprogramma met gitaristen en blues — 21.55: Echo — 22.25: In het Dislun-theater: Moord op bevel — 23.15: TV-nieuws.

IN het tegennatuurlijk produkt dat onder de naam België in 1830 een niet al te best diplomaten-maakwerk werd op de Europese statenkaart, is het woord monsterverbond een wat versleten beeld geworden.

We hebben het gedurende de kiesstrijd en ook daarna ettelijke malen naar ons hoofd geslingerd gekregen, vooral van de spekschietende Schildwacht van «Het Volk». Gij kent onze misdaad. Wij hadden de euvele

HET schoolpakt voorzagen subsidies bij de scholenbouw voor het vrij onderwijs. Is er iets aanlokkelijks dan als P.V.V.-minister méér staatsmeer aan de klerikale kandeeler te vegen en als tegenprestatie een oogje dicht te zien knippen door de C.V.P. bij het tot stand brengen van een ruime «ontmoetingszone» rond Brussel, waarvan het grondverkavelingssmeer broederlijk zal gedeeld worden door katholieke liberalen en liberale katholieken?

in het Lierse Ateneum, zou de deken van Lier in het Sint Gummaruskollege een huldesteen metselen voor minister Herman Van der Poorten (junior). Nooit zou de leuze «l'Union fait la force» zó schoon verwerkelijk zijn geworden.

HELAAS, de geest van 1830 schijnt buiten Brussel niet meer begrepen te worden. Schildwacht in «Het Volk» verandert zijn geweer

nog wat hun politieke partijwijdheid verkondigen. Voor de verkiezingen dierven op taalgebied de CVP'er senator Debucquoy en de socialistische volksvertegenwoordiger Guy Cudell nog een eigen geluid laten horen in het Brusselse taalwespennest. Sinds 23 mei zijn ze in eenklank geworden met de PVV'er oud-minister Van Offelen, die nu openlijk de stellingen van Kronacker verdedigt, en bigboss Omer Van Audenhove. Hij neemt in het zaterdagnummer het thema over van een nationale commissie die als doel zou hebben: «het zoeken van een totaaloplossing voor de bescherming van de taalminderheden en de schepping van een ontmoetingszone rond de Brusselse agglomeratie».

NIEUW MONSTERVERBOND

Vlaams-nationale moed opgebracht, ons met alle kracht te verzetten tegen de grendelgrondwet. De Brusselse P.V.V. deed dit ook, maar op totaal tegengestelde gronden. Het bezorgde ons het lasterlijk verwijt in «Het Volk» dat er een geheim akkoord was tussen de Volksunie en de franskiljonse P.V.V. Het lijkt zo wat op het verwijt dat de man die de vrijlating eist van de terdoodveroordeelde-door-wurgende, akkoord zou zijn met degene die het levend villen voorstaat omdat hij de wurgingsdood te zacht vindt.

MAAR kom, we zijn de scheve rendeneringen van «Het Volk» en het slijkproza dat dit van Jos Van Eynde begint te overtreffen, gewoon geworden. Wat we onder vette titel vorige zaterdag op de voorpagina van de «Gazet van Antwerpen» te lezen kregen, verdient méér dan de titel monsterverbond. Het wordt eenvoudig politieke prostitutie.

Wie de feiten niet las, kan ze gissen uit de titel van die krant: «Geheim P.V.V.-voorstel aan C.V.P.: Geld voor vrije scholenbouw in ruil voor randgemeenten».

JUIST zo ver is het gekomen! In de ideologische verwaterdheid en in de alomtegenwoordige Brusselse verwantenheid is het mogelijk geworden, dat liberale P.V.V.-heertjes en «katholieke» C.V.P.-Brusselaars een nieuw verbond tussen de kromstaf en de Jacobijnse muts tot stand willen brengen. Op basis van hun gemeenschappelijk 1830-patriottisme herleid tot «Bruxelles d'abord», «Brüssel musz groszer werden»!

De Brusselaars van dat slag kennen hun geschiedenisboekjes. Het einde van het Rijk der Nederlanden van Willem I werd ingeluid, toen het monsterverbond tussen liberalen en katholieken tot stand kwam in 1827. Zij hopen wellicht op een kraken van de Vlaamse opgang door een nieuw gelijksoortig monsterverbond.

HET zou een prachtige stof voor een parodieschrijver kunnen worden. Van mijn grootvader heb ik nog een vergeeld zangboekje liggen, waarin een bewerking van de Vlaamse Leeuw, in mekaar geflanst ter gelegenheid van de schoolstrijd van 1884. De aanhef klinkt zeer krijgshaftig: «Laat 't geusgebroed maar komen, we staan ten strijd gegord. We willen niet dat Vlaanderen een nest van rovers wordt». Het refrain is dan het overbekende «Ze zullen haar niet hebben, de schone ziel van 't kind, zolang men hier in Vlaanderen een enkele Vlaming vindt». Een handig door mekaar weven van de toen opbruisende Vlaamse gevoeligheid in de strijd tegen het antiklerikalisme! De rollen worden nu omgekeerd. De verschaalde geuzenafstammelingen willen nu de klerikale gevoeligheden uitspelen in hun Brusselse anti-Vlaamse hetze. Dat lied van 1884 zou het beginloze kunnen worden van een historisch stuk dat eindigt met een Te Deum van Kardinaal X tot bedanking van de weldoeners van de vrije scholen. Op de eerste rij zou zetelen de blauwe grootmeester van de Loge die zo pas zijn truweel heeft afgekuist, na het inmetelen van de eerste steen voor het zoveelste nieuwe kollege. Als tegenhanger van de herdenkingssteen voor minister Vander Poorten (senior)

van schouder en schiet in die anti-Vlaamse richting met de bewering dat Vlaanderen niet publiek te koop staat.

Herman Van der Poorten heeft ook gereageerd. Al zijn z'n Klauwaertnagels wel aan de botte kant, zijn geuzenbloed moet onder het P.V.V.-vernis toch nog even gaan opbruisen bij het vernemen van die «klerikale» voorstellen van de partijgenoten uit Brussel.

Jongere geestelijken uit het bisdom Antwerpen zegden ons al schertsend: «Wij zien de dag aanbreken dat we in de bedankingskroniek van de parochiale scholen op de eerste lijn moeten afdrucken: P.V.V.-afdeling Antwerpen».

WIJ zouden anders ongelijk hebben, er ons met een al te gemakkelijk zwansje af te maken. In de Belgische gekheid is niets onmogelijk. De laatste jaren zijn er nog proefballonetjes geweest die aangroeiden tot anti-Vlaamse zeppelins.

Het proefballonetje van Waalse en Vlaamse randgemeenten die faciliteiten zouden krijgen, gaf na een tijd het resultaat van Hertoginnedal. De zetelaanpassing zou misschien op Waals verzet stuiten. Het resultaat werd de grendelgrondwet.

HET zijn niet langer enkele fransdolle verspreide liberale honden. Het is een arrogante bloed-dronken meute geworden, die met haar beten de Brusselse CVP-ers en socialistische mee razend maakt. Leerrijk op dat vlak is het Brusselse zondagsblad «Dimanche-Presse» waar iedere week drie vooraanstaande Brusselse politiciers over alles en

Zo duidelijk dierf Omer het nog niet zeggen. Zo ligt het in de bedoeling van de Brusselse PVV, nu flink nagepraat door senator Debucquoy die vindt dat «men steeds meer rekening moet houden met de bewustwording van Walen en frans-taligen die absoluut willen beschermd worden tegen het Vlaamse overwicht». Zelfs het van veel redelijkheid getuigende Brussels kristen-demokratische blad La Relève geeft in zijn beschouwingen over de verkiezingen als hoofdtoon dat het Waalse en Brusselse votum moet gesitueerd worden als een reactie tegen de regeringspolitiek «trop flamande» van de voorbije legislatuur. De houding van de pas voorbije B.S.P.-bijeenkomst duidde op een zelfde inzicht.

HET werd een zoeken naar het baden van het ten top gestegen Waals-Brusselse chauvinisme.

De toekomst zal harde dobbers brengen op Vlaams gebied. Maar we kunnen ze verbeteren-rustig tegemoet zien. De Volksunie wordt het apparaat dat als hoofdopdracht krijgt dat Vlaams bewustzijn te verspreiden in steeds bredere lagen en het dan politiek te mobiliseren. Vlaanderen reageert politiek trager dan Wallonië en Brussel; maar op termijn zekerder en meer vasthoudend.

Wij zien scherp het monsterverbond van Waalse roden tot Brusselse gelen, maar we staan klaar om hen op te vangen.

En als zij het risico willen doen lopen aan hun staat van 1830 dat prof. Bologne te Leuven ooit uitdrukte als «Il faut faire éclater la crise»; welan dan, wij vrezen die crisis niet.

Walter Luyten

HET VLAAMSE LAND ONTBREKE NIET BIJ DE FINANCIERING VAN DE E-3

De samenwerkende vennootschap «Intercommunale vereniging voor de Autoweg E-3» werd gesticht op 9 februari 1963, tussen de provincies Antwerpen, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en de steden Antwerpen, Gent, Kortrijk, Turnhout en Sint Niklaas, met een kapitaal van 1 miljard 600 miljoen. De provincies en gemeenten voormeld waarborgen de goede afloop.

De tweede Scheldetunnel behoort tot de opgave. De lasten der lening worden terugbetaald door de Staat.

De E-3 is een internationale weg waarvan de economische betekenis op

lange termijn zeer groot is en de onmiddellijke gevolgen op de tewerkstelling aanzienlijk.

DE BANK LAUWERS & FINANCIERINGSMAATSCHAPPIJ ACREDIFINA,
Bank der Economische Gewesten, Leopoldstraat 1 te Mechelen

verleent haar medewerking aan het plaatsen der eerste Openbare Lening der Intercommunale E-3. Van heden af mogen de inschrijvingen op p.c.r. 142 — Dienst der BANKCHECKS — Bank Lauwers Mechelen (op de strook vermelden: Intekening E-3) gestort.

INTEKENINGSNOTA:

Ondergetekende
wonende
stort heden frs op p.c.r. 142 Dienst der Bankchecks
Bank Lauwers, Mechelen — Op strook: Intekening E-3 —
..... schrijven van

VOORSCHRIFTEN VAN INTEKENING

Lening groot frs 2.500.000.000,- genot 16.6.1965

DUUR: 16 jaar — Intrest 6,40 % de eerste 8 jaar;
6,60 % de volgende 8 jaar

Stukken van 5.000, 10.000, 25.000, 100.000 frs.

UITGIFTEPRIJS: 990 0/00 zegge: 4.950 frs.
9.900 frs.
24.750 frs.
99.000 frs.

Terugbetaling na 8 jaar aan pari-
na 16 jaar aan 103 %

De obligaties zullen GEKWOTEERD worden op de Beurzen.